டால் தலைவி உயிர் வாழமாட்டாள் என்னும் அச்சத்தாலும் செவிலி இதனை யறிந்தால் என்ன நேருமோ என்னும் அச்சத்தாலும் இன்னது சொல்வதென்று தோற்றாமல் வருந்துகின்றாள். அச்சம் மிகுந்த அவளுடைய வருத்தத்திற்குப் பேரரசர் இருவர் ஒருவரோடொருவர் முரண்பட்டுப் போர் நிகழ்த்தும் இடர்க்காலத்தில் அவ்விருவரையும் சமாதானப் படுத்த முயலும் அறிவுடைய சான்றோர் அவ்விருவருள்ளத்தும் வெறுப்புத் தோன்றாதபடி அஞ்சி யொழுகும் முறையினை இவ்வாசிரியர் உவமையாகக் காட்டுகின்றார். "இகல்மீக்கடவும் இருபெரு வேந்தர் வினையிடை நின்ற சான்றோர்போல இருபேரச்சமோடு யானும் ஆற்றலேன்," என வரும் இவ்வுவமை கபிலரது அரசியற் பயிற்சியை யறிவுறுத்துவதாகும். பாரிவேளின் தோழராய் வாழ்ந்த கபிலர் வேந்தர்பலர் மேற்கொண்ட போர்நிகழ்ச்சிகளுக்கிடையே தூதாகச் சென்று பலமுறை சமாதானஞ் செய்திருப்பாராதலின் அவ்வாறு தூது செல்வோர் இருசாரார்க்கும் அஞ்சி யொழுகுமியல்பினைத் தோழியின் அச்சத்திற்கு உவமையாக எடுத்துரைத்தார். நன்றாக விளைந்து முற்றிய தினைக்கதிர் மேனோக்கித் தலை வளைந்து தாழ்தற்கு, யானை மூங்கிலைத் தின்றற்கு மேனோக்கி வளைத்த துதிக்கை பின்னர்க் கொம்பினிடத்தே தாழ்ந்து இறங்குதலை இவ்வாசிரியர் உவமையாகக் காட்டியுள்ளார்.

‘நெற்கொள் நெடுவெதிர்க்கு அணந்த யானை
முத்தார் மருப்பின் இறங்குகை கடுப்ப
துய்த்தலை வாங்கிய புனிறுதீர் பெருங்குரல்
நற்கோட் சிறுதினை’

என இவ்வாசிரியர் கூறிய உவமையால் தினைக்கதிரின் செழுமையும் கதிரின்கண் தினை நெருங்கி நிரம்பியுள்ளமையும் நன்கு புலனாம். சுனையில் நீராடிய தலைவியின் பொன்னிற முதுகிலே நனைந்து தாழ்ந்துபடிந்த கருங்கூந்தலுக்குப் பொன்னிலே பதித்து இழைத்த நீலமணியை யுவமை கூறிய திறம் வியந்து பாராட்டுதற் குரியதாம். நல்லூழின் செயலால் தலைவியைக் காண விரும்பிய தலைவ

னுக்கு வேறு புலத்துள்ள புதிய பசுவைக்கண்டு அணைய வரும் விடையை உவமையாகக் கூறியது, தலைவனுள்ளத்து அன்பினால் எழுந்த வேட்கையினையும் அவனது பெருமிதத் தோற்றத்தையும் நன்கு புலப்படுத்துவதாம். கூற்றென வந்த மதயானையைக் கண்டு உயிர்பிழைத்தற்குரிய இடத்தையுணராது தலைவனைப் பாதுகாவலாகச் சார்ந்து நடுக்கமுற்ற மகளிர்க்குத் தெய்வம் ஆவேசித்து நடுங்கும் மயிலை யுவமையாகக் கூறியுள்ளார். தெய்வம் ஆவேசித்த மயில் தன்னுணர்வு அறவே நீங்கப்பெறாது தெய்வவுணர்வில் தான் சார்ந்துவிடுதலோ அன்றித் தன்னுணர்வு மீளப்பெற்றுத் தான் தனித்து நிற்றலோ என்னுமிவற்றுள் ஒருபாற்படாது அஞ்சி நடுங்குமாறுபோல இம் மகளிரும் தங்களைக் காப்பாற்றுதற் குரியோன் தலைவனே என அவனை முழுதும் சாராமல் சிறிது நாணி யொதுங்கியும் தாம் தனியே பிழைத்து நிற்றற்கியலாது அவனது பாதுகாவலை வேண்டியணுகியும் ஒருபாற் படாது அஞ்சி நடுங்கினர் என, விளக்கினமை உய்த்துணர்தற் குரியதாம். மலைச்சாரலில் சுனையின்கண் ஒழுகிய தேறலை நீரெனக் கருதிப் பருகிய மயில் களிப்பினால் தளர்வதற்குக் கழாய்க் கயிற்றிலே ஆடுகின்ற பெண் தாளத்திற்கு ஆற்றாது தளர்வதனை உவமையாகக் கூறியது அவ்வழகிய காட்சியினை நம் மனக்கண்முன் நிலைபெறச் செய்கின்றது. இற்செறிக்கப்பட்டுத் தலைவனைக் காணப்பெறாது அவன் வரும் வழியிலுள்ள இடையூறுகளை எண்ணி வருந்தும் தலைவிக்கு வலையிலகப்பட்டு வருந்தும் மயிலை உவமையாகக் காட்டியது, தலைவியின் துன்பமிகுதியை நன்கு புலப்படுத்துவதாம். இவ்வருத்த மிகுதியால் கண்ணீர் மல்க இமை சோர்ந்து கலங்கும் தலைவியின் கண்களுக்குப் பெருந்துளி யெறிந்து பெய்த மழையினாற் சிதைந்து அழகிழந்த மலரை உவமித்தது உள்ளத்தை யுருக்கும் நீர்மையதாம். இவ்வாறே இக் குறிஞ்சிப்பாட்டின்கண் அமைந்த உவமைகளெல்லாம் ‘உவமையும் பொருளும் ஒத்தல் வேண்டும்’ (உவம-8) எனத் தொல்காப்பியனார் கூறியவாறு உவமானமும் உவமேயமும் ஒத்தமைந்துள்ளன என்று உலகத்தார் மகிழ்ந்து

போற்றும்வண்ணம் அமைந்துள்ளமை கற்போர்க்குப் பெரு விருந்தாகும்.

'வேறு பல்லுருவிற் கடவுள்,' என்ற தொடரால் தமிழர் வழிபட்ட கடவுளின் இயல்பினை இவ்வாசிரியர் அறிவுறுத்துகின்றார். உலகமக்கள் தங்கள் தங்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப அமைத்து வழிபடும் எல்லாத் தெய்வவடிவங்களும் முழுமுதற்பொருளாய் விளங்கும் ஒரு கடவுளுக்குரிய பல வடிவங்களே என மேற்காட்டிய தொடரால் கபிலர் அறிவுறுத்தினமை காணலாம். இவ்வுண்மை,

> ஆலமுங் கடம்பும் நல்யாற்று நடுவும்
> கால்வழக் கறுநிலைக் குன்றமும் பிறவும்
> அவ்வமைமேய வேறுவேறு பெயரின்
> எவ்வயி னோயும் நீயே' (பரிபாடல்)

எனக் கடுவனிளவெயினனார் என்னும் புலவர் இறைவனைப் போற்றுதலால் இனிது விளங்கும். அக்காலத் தமிழ்மக்களுடைய குடும்ப இயல்பு, வழிபாட்டுமுறை, திருவிழாச் சிறப்பு, போர்முறை, மணமுறை, அணிவகை, வாழ்க்கைக்குரிய பிற சாதனங்கள் என்பவற்றைப் பற்றிய குறிப்புக்களை இக்குறிஞ்சிப்பாட்டில் ஆங்காங்கே குறிப்பிட்டுச் செல்லும் முறையால் கபிலர் பெருமான் அக்காலத் தமிழகத்தை உயிரோவியஞ் செய்து காட்டுகின்றார். இப்பாட்டின் சொற்களெல்லாம் சிலவெழுத்துக்களாலான சிறு சிறு சொற்களேயாம். ஏறக்குறைய ஆயிரத்து நானூற்று நாற்பது சொற்களாலியன்ற இக்குறிஞ்சிப்பாட்டில் பிரசம் என்பது போன்ற ஒன்றிரண்டு வடசொற்களைத் தவிர மற்றவையெல்லாம் தூய செந்தமிழ்ச் சொற்களேயாம்.

சொல்லின் இனிமையும் எளிமையும் பொருளாழமும் அமைந்த இக்குறிஞ்சிப்பாட்டிற்கு முதல் முதல் உரை கண்டவர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியராவார். பத்துப் பாட்டு, கலித்தொகை என்னும் சங்கவிலக்கியங்களுக்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரையில்லாதிருப்பின் இக்காலத்தார் அவற்றின் பொருள் நலங்களையெல்லாம்

அறிந்து மகிழ்தல் அத்துணை எளிய செயலன்றாம். இளம்பூரணர், பேராசிரியர், சேனாவரையர், பரிமேலழகர், தெய்வச்சிலையார் முதலிய உரையாசிரியர் எல்லாருள்ளும் தாய்மொழியாகிய தமிழ்மொழியில் அளவிலாப் பற்றுவைத்துத் தொண்டுசெய்த பெருமை ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்க்கே சிறப்புரிமையுடையதாகும். இவர் சொற்களை மாட்டேற்றிப் பொருள்கூறியவிடங்களிற் சில ஆசிரியர் கருத்தொடு முரணுதல் ஒன்றே கருதி இவ்வாசிரியருடைய உரைத்திறனையும் சுவைநலங்களையும் உணராது நெகிழ்ந்து போதல் தமிழ் பயில்வார்க்கு அடாத செயலாம். செய்யுளிலுள்ள தொடர்களை மாட்டேற்றிக்கொண்டு இவர் கூறிய உரைப்பகுதியைச் சொற்கிடக்கை முறையே நாம் இயைத்து நோக்கினால் நூலாசிரியர் கருதிய பொருள் நேரிதிற் புலனாதல் காணலாம். 'இருவேம் ஆய்ந்த மன்றல்' என்னுந் தொடர்க்குத், 'தலைவனும் யானும், பெருமையும் உரனும், அச்சமும் நாணும் சுருங்கிய நிலையாற் பிறந்த மணம்' என்றும் 'அகலிருவானம்' என்பதற்கு 'ஏனைப் பூதங்கள் விரிதற்குக் காரணமான கரிய ஆகாயம்' என்றும் நச்சினார்க்கினியர் பொருள் கூறுகின்றார். இவ்விரு தொடர்க்கும் மற்றவர்கள் பொருள்கூற நேர்ந்தால் 'தலைவனும் யானும் ஆராய்ந்து நிச்சயித்த மணம்' என்றும் 'அகன்று விரிந்த பெரிய ஆகாயம்' என்றும் முறையே பொருள் கூறியிருப்பர். இவ்வாறு எளிதிற் பொருள்படும் இத்தொடர்களுக்கு மேற்காட்டியவாறு நுண்பொருள் கூறியது நச்சினார்க்கினியரது நுண்ணறிவின் மாட்சியினை இனிது விளக்குவதாகும். இங்ஙனம் தம் புலமைத்திறத்தால் நச்சினார்க்கினியர் கூறிய உரைநலங்களையெல்லாம் இடைவிடாது படித்தின்புறுதல் தமிழ்ப்புலவர் கடனாகும்.

இக்குறிஞ்சிப் பாட்டின் இறுதியில் தோழி கூறுவதாக அழகிய வெண்பாவொன்று அமைந்துள்ளது.

'நின்குற்றம் இல்லை, நிரைதொடியும் பண்புடையள்
என்குற்றம் யானும் உணர்கலேன்—பொன்குற்று
அருவி கொழிக்கும் அணிமலை நாடன்
தெரியுங்கால் தீய திலன்.'

என்பது அப்பாடலாகும். இளையோர் விளையாடித் தொழில் செய்தால்தான் அவர்களுடைய உள்ளமும் உடலும் உறுதி பெறும் என்ற எண்ணத்தால் தாயாகிய நீ எங்களைத் தினைப் புனங்காத்து விளையாடி வாப் பணித்தாய் ஆதலின் நின் பால் ஒரு சிறிதும் குற்றமில்லை என்பாள், 'நின் குற்றம் இல்லை,' எனச் செவிலியை நோக்கிக் கூறினாள். நின் ஏவல் வழியொழுகும் தகுதியுடையவளாகிய தலைவியும் நின் கருத் தின்படியே தினைப்புனத்திற் கிளிகடிந்து அருவியாடியும் சுனைகுடைந்தும் பூக்கொய்தும் விளையாடினாளாதலின் அவளும் தனக்குரிய பெண்மைக்குணங்களில் ஒரு சிறிதும் குறையுடையாளல்லள் என்பாள், 'நிரைதொடியும் பண் புடையள்,' என்றாள். தலைவியின் நிழல்போன்று அவளைப் பிரியாது யானும் உடனிருந்தேன் ஆதலின் ஏதாவது என் பாற் குற்றமிருக்குமானால் அதுவும் என் நெஞ்சறிய நிகழ்ந்ததன்று என்பாள், 'என் குற்றம் யானும் உணர் கலேன்,' எனப் பணிந்த மொழியாற் பொறுத்தருள வேண்டினாள். எதிர்பாராத வகையில் எங்களுக்கு நேர்ந்த இடையூறகற்றி எங்களை யுய்வித்த அழகிய மலை நாட்டிற்குரியனாகிய தலைவன் வேட்டைத்தொழில் மேற் கொண்டு வரும்வழியில் தலைவியை யெதிர்ப்பட்டானாதலின் ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால் அவனும் குற்றமுடையானல்லன் என்பாள், 'பொன்குற்று, அருவிகொழிக்கும் அணிமலை நாடன் தெரியுங்கால் தீயது இலன்,' என்றாள். எனவே நம் அனைவருடைய கருத்தின்றியும் எதிர்பாராது நிகழ்ந்த இவ்விருவருடைய உறவினை அறத்தொடு பொருந்திய நல் லூழின் செயலாகக் கருதியமைதலே தக்கதென்று தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றமை புலனும். பொன்னைப் பொடியாக்கிக் கொழிக்கும் அருவியினையுடைய மலைக்குத் தலைவன் எனவே அவன் செல்வத்தாற் குறைவிலன் என் பதும் தாய்க்கு அறிவித்தவாறாயிற்று.

இவ்வாறு தோழி அறத்தொடுநிற்கக் கேட்ட செவிலி யானவள், இம்மறையை நற்றாய்க்குத் தெரிவிப்பாள் என் றும், நற்றாய் தன் கணவனுக்கும் புதல்வர்களுக்கும் குறிப்

பாக வுணர்த்துவாள் என்றும் பின்னர்ப் பெற்றோர் கொடுப்பத் தலைவன் தலைவியை மணந்துகொண்டு இல்லறம் நிகழ்த்துவன் என்றும் பிரகத்த மன்னன் உய்த்துணர்ந்து கொள்ளும்படி இக்குறிஞ்சிப்பாட்டு அமைந்துள்ளமை நினைந்து மகிழ்தற்பாலதாம்.

இதுகாறும் கூறியவாற்றால் ஆரிய அரசன் பிரகத்தன் என்பானுக்கு அருந்தமிழ்க் களவொழுக்கமாகிய அன்பினைந்திணையொழுகலாற்றின் உயர்வினை அறிவுறுத்துமுகமாக நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும் பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கமாகப் பொய்யா வாய்மொழிக் கபிலர் என்னும் புலவர்பெருமானால் இறைவன் உயர்மதிற் கூடலின் ஆராய்ந்த ஒண்டீந்தமிழின் இலக்கியச் சாயலாக இயற்றப்பெற்றது இக்குறிஞ்சிப் பாட்டென்பது ஒருவாறு புலனாதல் காணலாம்.

௯. பட்டினப் பாலை

[ஆ. அருளப்பன், பி. ஏ., பாளையங்கோட்டை]

நம் செந்தமிழ்ப் பழம் பெரும் புலவருள் ஒருவராய கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் பாடிய பட்டினப்பாலை பத்துப்பாட்டுள் ஒன்பதாவது. பண்டுதொட்டு இன்று காறும் புலவர் புரவலரைப் பாடுதல் உண்டு. அங்ஙனம் பாடிப் புகழ்தற்கு அவர்கள் பல்வேறு முறைகளைக் கொண்டார்கள். முற்காலப் புலவர்கள் புறப்பொருள் துறைகளிலும் பிற்காலப் புலவர்கள் பரணி முதலிய பிரபந்தங்களிலும் வைத்து ஏற்றுதல் பெரும்பான்மை.

இவர் சோழ மன்னன் திருமாவளவனைப் பாடுதற்குக் கையாண்டுள்ள முறை அருமை வாய்ந்தது. அரசிருக்கை நகராகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் சிறப்பை விளங்கக் கூறி, அவனது வெய்ய வேலின் தன்மையையும் செய்ய கோலின் தண்மையையும் எடுத்தியம்புகிறார்.

செல்வப் பொருள் ஈட்டுதற் பொருட்டுத் தன் தலைவியைப் பிரிய எண்ணிய தலைவன் கூற்றாக இப்புகழுரை அமைந்திருப்பது, அருங்கனிக்கு நறுநதேன் கூட்டியது போலாயிற்று. பிரிதல் அகப்பொருள் இலக்கியததில் பாலைத் திணையாகும்.

'முட்டாச் சிறப்பின் பட்டினம் பெறினும்
வாரிருங் கூந்தல் வயங்கிழை யொழிய
வாரேன் வாழிய நெஞ்சே............
திருமா வளவன் தெவ்வர்க் கோக்கிய
வேலினும் வெய்ய கானமவன்
கோலினுந் தண்ணிய தடமென் றோளே.'

"என்றும் எவ்வகையிலும் முட்டுப்படாமல் பல்வகைச் சிறப்புக்களையும் பெற்றதாய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையே பெறினும், நீண்ட கரிய கூந்தலையும் விளங்கும் அணிகலன்களையும் பூண்ட என் தலைவியைத் தனியாக இருக்கவிட்டு நெஞ்சே! வரமாட்டேன். நீ போய் வாழ்வா

யாக. ஏனெனின், சோழ மன்னனாகிய திருமாவளவன் தன் பகைவரை ஒழிப்பதற்கு ஓங்கிய வேலாயுதத்தினும், வழியில் கடந்து செல்ல வேண்டிய காடு வெப்பமும் தன் பழும் மிகுந்தது. அதற்கு மேலாக, தலைவியின் பெருமை யும் மென்மையுமுடைய தோள் அவ்வேந்தனது செங்கோ லினுங் குளிர்மை உடையது," என்று தலைவன் செல விடை அழுங்கல் பிரிதல் நிமித்தமாகிப் பாலையாயிற்று.

கடற்கரைநகர் பட்டினம் எனப்படும். (பேரூரை நகரமென்றும் உள்நாட்டு நகரைப் பட்டணம் என்றும் கடலோர நகரைப் பட்டினம் என்றுங் கூறுதல் மரபு). எனவே, பாலைத்திணைப் பொருள் கருவா யமைய, சோழ நாட்டுத் தலைநகராய காவிரிப்பூம் பட்டினத்தை விளக்கி விரியப் பாடி, நிரம்பிய உருவாய இப்பாட்டுக்குப் "பட்டி னப் பாலை" என்று பெயரிட்டார் புலவர்.

இப்பாட்டு 301 அடிகளுடையதாகவே பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. ஆனால், 210-ம் அடியாக அமைந்துள்ள

'கொள்வதூஉ மிகைகொளாது
கொடுப்பதூஉங் குறைகொடாது'

என்ற அளவடி ஒன்றை இங்ஙனம் குறளடி இரண்டாக அமைப்பது மிகப் பொருந்தும். ஆகவே, குறளடி 167, அளவடி 134, ஈற்றயலாகிய சிந்தடி ஒன்று, என 302 அடி கள் கொண்ட இவ்வஞ்சி நெடும்பாட்டு ஆசிரியவடி விரவி வந்த ஏந்திசைத் தூங்கல் விரவியற் குறளடி வஞ்சிப்பா வாகும். வல்லார்வாய் ஓசைநயங் கேட்டு உணர்ந்து, அகவ லிசை கலந்த தூங்கலிசை மிகுந்த இப்பாவைச் சுவைப் போர் தீம்பாகு கலந்த நல்லாவின் பாலின் இன்சுவை பெறுவார்.

'வசையில்புகழ் வயங்குவெண்மீன்' என்ற முதலடி தொடங்கி, 'குறும்பல்லூர் நெடுஞ்சோணாட்டு' என்ற 28-ம் அடி வரையில் பாட்டுடைத் தலைவனாகிய கரிகாற் பெரு வளத்தானது சோழ நாட்டு வளத்தையும், 'வெள்ளை யுப்பின் கொள்ளை சாற்றி,' என்ற 29-ம் அடி முதல், 'புலம்

பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையும்,' என்ற 218-ம் அடி வரையில் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் முட்டாச் சிறப்பையும், 'கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந்தாங்கு,' என்ற 222-ம் அடி முதல், 'அரிமா வன்ன அணங்குடைத் துப்பின்,' என்ற 299-ம் அடிவரை வெற்றி, கொற்றங்களின் ஏற்றத்தையும் விளக்கிப் பாடுகின்றார் உருத்திரங் கண்ணனார்.

நாட்டுவளம் :—வான் பொய்த்து வறள் காலத்தும் தான் பொய்க்காது நீர் ஒழுக்குடையதாய் பொன்போலும் வளத்தைக் கொழிக்குங் காவிரியாறு பாயப்பெற்றது சோழநாடு. இது பாக்கம் எனப்படும் நெய்தல் நிலத்துச் சிற்றூர் பலவற்றையும், ஒன்றுக்கொன்று அணித்தாய மருதநிலச் சிற்றூர் பலவற்றையுங் கொண்டது. என்றும் விளைவு அறாத நிலங்கள் தந்த பயனாய கருங் கரும்பு சாறு பிழியப் பெற்றுக் காய்ச்சப்படும் ஆலைகள் ஆங்கு உள. கொழுத்த எருமைக் கன்றுகள் காய்ப்பருவத்துச் செந்நெற் கதிரை யருந்திவிட்டு நெற்களஞ்சியங்களின் நிழலில் படுத்து உறங்கும்.

நூற்றுக்கணக்காய்த் தேங்காய்கள் கொண்ட குலைகளைத் தாங்கும் தெங்குகளும், குலையீன்றுள்ள வாழைகளும், பாக்காம் காய்கள் நிறைந்த கமுகுகளும், மணங் கமழும் மஞ்சட் செடிகளும், மாமரங்களின் தொகுதியும், நுங்குக் குலைகள் செறிந்த பனைகளும், அடிபரந்த சேம்புச் செடிகளும், முளை முளையா அடுக்கிய இஞ்சிச் செடிகளும் செழித்து நிற்கும்.

பெரிய வீடுகளின் அகன்ற முற்றங்களில் உணங்குதற்குப் பரப்பப்பட்டுள்ள நெல்லைக் கவர்தற்கு வருங் கோழிகளை அழகிய மகளிர் பொன்னாலாய கொடுங்கால் மகரக்குழைகள் கொண்டு எறிவர். அக் கனங்குழைகள், சிறுவர் உருட்டி விளையாடுகின்ற மூன்று உருளைகளுடைய சிறு தேர்கள் முன்செல்வதை விலக்குகின்றன. இங்ஙனம் விலக்க விலகிச் செல்லத்தக்க பகையேயன்றி, நிலை கலங்குதற்கு ஏதுவாம் பகையை அறியாத பல கொழுமை

பெற்ற குடிகளைக் கொண்டன அப்பாக்கங்களும் ஊர்களும்.

நகரச் சிறப்பு :—உப்பை ஏற்றிச் சென்று விலை கூறி விற்றுவிட்டு நெல்லோடு திரும்ப வந்த பஃறிகள் கரையிலுள்ள தறிகளில் கட்டப்பட்டுக் கிடக்கப்பெற்ற உப்பங்கழி நகர்ப்புறத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும்! உள்ளங் களித்தற்கு ஏதுவாம் தண்பூஞ்சோலைகள் அங்கு அமைந்திருக்கும். உரனும் உயரமுங்கொண்ட கரையுடையதாய் நறு மலர்கள் நிறைந்த பெரிய பொய்கையும், இம்மை மறுமையாம் இருமை இன்பத்தையுந் தரும் சோமகுண்டஞ் சூரியகுண்டம் எனப் பெற்ற இணைந்த ஏரிகளும் நகரில் உள்ளன.

அரசனது புலிமுத்திரை பொறிக்கப்பெற்ற கதவினைக் கொண்ட செல்வம் பொலியும் மதிலையுடையதாய் இம்மைப் புகழை நிலை நிறுத்துமாறு அற்றாரழி பசிதீர்த்தலாகிய அறத்தை நிலைநாட்டிய அகன்ற சமையற்கூடம் அமைந்துள்ளது. (திருவிதாங்கூரிலுள்ள ஊட்டுப்புரை இவ்வட்டில் வகைப்பட்டதென்னலாம்) தண்ணிய கேணியைக் கொண்ட முற்றம் அமைந்ததாய், பெரிய காளைகள் கட்டப்படுந் தொழுவம் உண்டு. சமண பௌத்த முனிவர்கள் தங்கும் பள்ளிகளும், விளங்குஞ் சடையுடைய சைவத் துறவிகள் தங்கும் பொழில்களும அங்குள. பூதங் காப்பதால் புகுதற்கரிய காளி கோட்டமும் உண்டு.

குட்டிகளோடு திரியும் பன்றிகளையும் பலவகைக் கோழிகளையும், மணல் சரியாதிருக்க உறை வைத்தமைத்த கிணறுகளையும் கொண்டது புறச்சேரி. அங்கு, பரந்த மணல் திட்டைமேலிருந்து, கடுந்தொழில் செய்பவரும் உளக்கிளர்ச்சியுடையருமாய மக்கள், கடலிலுள்ள இறால் மீனைச் சுட்டுத்தின்றும், வயலாமை இறைச்சியை அவித்து உண்டும், வறண்ட மணலிடத்துப் படர்ந்த அடப்பங் கொடிப் பூவை அணிந்தும், நீரில் வளர்ந்த ஆம்பல் மலரை அணிந்தும், விரிந்த இடத்தையுடைய ஊர் வெளியில் பலர் ஒன்றுகூடி, ஒருவரொருவரைப் பற்றிப் பிடித்து, மிகுந்த சினங்கொண்டு, எளிதில் யாருந் தோல்வி பெறுதவராய்

கையாலும் கோலாலும் பெரும்போர் செய்யும் வலிமை விளங்கப் பொழுது போக்குவார்.

பூமலி பெருந்துறையில், ஆட்டுக்கிடாய்கள் ஒன்றோ டொன்றும், சிவல் பறவைகள் ஒன்றோடொன்றும் போர் செய்து விளையாடித் திரியும். நெடிய தூண்டிற்கோல் சார்த்தப்பட்ட கூரைகளமைந்த குடிசைகளின் முற்றங் களில் மீன் வலைகள் உலர்ந்து கிடக்கும். பரதவர் முழுமதி நாளில் மீன்வேட்டைக்குச் செல்லாது தங்க, மகளிர் வெண் கூதாள மலர்மாலை சூடி சுறாமீனின் கொம்பை நட்டுக் கடல் தெய்வத்தை ஏற்றுவித்து, தாழைமலரும் பதனீரும் படைத்து வழிபடுவார்கள். பின் அம்மலர்களை யணிந்து, பதனீரையுங் குடித்து உண்டாடி, மீன் புலால் நாறும் மணல்பரந்த பூங்கானலிடத்துக் கடற்றுறையில் (சங்கமத் துறை—காவிரி கடலொடு கலக்குமிடம) தீமைதீரக் கட லாடியும், கடலாடியதால் ஆய உப்பு மாசுபோகக் காவிரிப் புனலில் குளித்தும், அலையை உழக்கி நண்டுகளோ டாடியும் பகற்பொழுதில் இன்பம் நுகர்வர். அந்நுகர்ச்சியால் துறை யானது 'பெறற்கருந் தொல்சீர்த் துறக்கம் ஏய்க்கும் பொய்யா மரபி,'னதாம்.

இரவில், கொழுநரோடுறையும் மடமங்கையர், பட் டாடை களைந்து துகிலாடை கட்டி, மட்டு என்னும் பானத்தை நீக்கி. மதுவென்னும் பானத்தை அருந்தி, களிப்புற்று

> 'மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவும்
> மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவும்'

இன்பம் நுகர்ந்து, இன்னிசைப் பாடல்களைக் கேட்டும், நாடகங்கள் கண்டு மகிழ்ந்தும் துயில் கொள்வர். கடைக் கங்குல் நேரத்தில், வேந்தனுக்குரிய சுங்கப்பொருள் காக் கும் அலுவலாளர், அளந்தறியவியலா ஏற்றுமதி இறக்கு மதிப் பண்டங்களைக்கொண்ட பொதிமூடைகளுக்குப் புலிமுத்திரை பொறித்து, சுங்கச்சாவடி முன்றிலில் சேர்த்துவைப்பார்கள்.

ஆவணத் தெருவில், படிக்கால் (Stairs), திண்ணை, பல்தகைப்பு, இடைகழி (ரேழி) இவை அமைந்த உயர்ந்த மாடங்களில், கிளிமழலை மெல்லியலார், பலகணிகளிலிருந்து கண்டு தொழ, 'குழலகவ யாழ்முரல, முழவதிர முரசியம்ப' செவ்வேளாய முருகனுக்கு வெறியாட்டெடுத்தல் போன்ற விழாக்கள் நடக்கும்.

கடவுள் உரு ஏற்றப்பெற்றுள்ள கோயில்களின் மலரணிவாயிற்புறத்து நடப்பட்டுப் பலர்தொழுங்கொடிகளும், மஞ்சிகையுள் (Chest, box) இட்டுப் பேணப்பட்ட பண்ணியங்கள் வைத்துள்ள கடைகளில் கட்டப்பெற்ற வெண்ணிறத் துணிக் கொடிகளும், பல்கேள்வித் துறைபோகிய நல்லாசிரியர் சொற்போர் (Debate) நடத்துவது குறித்து எடுக்கப்பெற்ற கொடியும், புகார்த்துறையில் தூங்குநாவாய்களின் கூம்புமிசைக் கட்டப்பெற்ற கொடிகளும், மீனையும் மற்றானையும் பொரிக்கும் முற்றத்தையுடைய மதுக்கடையில் கட்டப்பெற்ற கொடியும், இன்னும் பல்வேறு வகையில் பல்வேறு உருவொடு பொலிந்த கொடிகளும் நிறைந்து வெயில் நுழைவு அறியாதிருந்தது நகர்ப்புறம்.

நீர்வழிவந்த குதிரைகளும், நிலவழிவந்த நல்ல மிளகும், மலைபடுபொருள்களான மணியும், பொன்னும், ஆரமும், அகிலும், கடல்படுபொருள்களான முத்தும், பவழமும், ஈழம், காழகம் எனுமிடங்களிலிருந்து வந்த உணவு முதலிய பொருள்களும் நிறைந்து விளங்கியது சந்தைத்தெரு.

'கொலைகடிந்தும் களவுநீக்கியும்
நல்லானொடு பகடோம்பியும்
நான்மறையோர் புகழ்பரப்பியும்
பண்ணிய மட்டியும் பசும்பதங்கொடுத்தும்
புண்ணிய முட்டாத் தண்ணிழல் வாழ்க்கை'

நடாத்திய உழவரும்,

'நெடுநுகத்துப் பகல்போல
நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர்
வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து

தமவும் பிறவும் ஒப்ப நாடிக்
கொள்வதூஉ மிகைகொளாது
கொடுப்பதூஉங் குறைகொடாது
பல்பண்டம் பகர்ந்துவீசும்'

வணிகருஞ் செறிந்து வாழும் தெருக்கள் தோன்றும்.

பல்வகை மொழிகள் பேசும் பல்வேறு நாட்டார், தத்தம் தொழிலின்பொருட்டுத் தந்நாட்டை விட்டுவந்து, இங்குள்ளாரொடு இனிமையாகக் கலந்து வாழ்வார்.

இங்ஙனம் எவ்வாற்றானும் முட்டாச் சிறப்பினையுடையது காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

பாலைப்பொருள் :—அப்பட்டினத்தையே பரிசிலாகப் பெறினும்

'வாரிருங் கூந்தல் வயங்கிழை யொழிய
வாரேன் வாழிய நெஞ்சே.'

ஏனெனின்,

'திருமா வளவன் தெவ்வர்க் கோக்கிய
வேலினும் வெய்ய கானம் அவன்
கோலினுந் தண்ணிய தடமென் தோளே.'

வேலின் வெய்ய தன்மை :—திருமாவளன் இளமையிலே பகைவரிடஞ் சிறைப்பட்டான். சிறையகத்திருந்தே வீரமிகுந்து, மதிலேறிச் சிறைகடந்து, எதிர்த்தோரை வாளுக்கிரையாக்கி, முறையாகத் தன்னரசதாயத்தைப் பெற்றான். அதனோடமையாது, யானைவீரரும் குதிரை வயவரும் பட்டுவிழவும், உழிஞை சூடிப் பகைவரது அரணைத்தாக்கிப் பகையொழித்தான். பகைப்புலத்து மருதநிலக் குடிகளை ஓட்டினான். வற்றாத நீருடைமையால் முதலைகள் மிகுந்த பொய்கைகள் அழிக்கப்பட்டு, அறுகோட்டு இரலையோடு மான்பிணை உகளும் முல்லைநிலமாய் மாறின. நந்தா விளக்கேற்றப் பெறுவதும், கந்து எனும் உருவமைந்ததுமாய கோயிலைப் பாழ்படுத்த, அங்குக் காட்டுயானைகள் உறைவனவாயின. கூத்தரது முழவோசையோடு யாழிசை கேட்கப் பெருவிழா நடை

பெறும் மன்றங்கள் பாழ்பட்டு, நெருஞ்சிற் செடியும் அறுகம்புல்லும் படர்ந்து, நரியுங் கூகையும் ஆண்டலைப் புள்ளும் கூளியும் கூடுமிடங்களாயின. விருந்து பேணும் ஆரவாரமும், பைங்கிளி மழலையொலியுங் கேட்கப்படும் செழிப்பு மிகுந்த பேரில்லங்களைச் சார்ந்த களஞ்சியங் களிற் கிடந்த நெல்லை வேடர் கொள்ளைகொள்ள, அங்குக் கூகைகள் குடிகொண்டன.

இங்ஙனம் திருமாவளவன் தன் தெவ்வரது அருங்கடி யரண்களை அழித்தமையின்,

> ' மலையகழ்க் குவனே கடறூர்க் குவனே
> வான்வீழ்க் குவனே வளிமாற் றுவனென '

யாவரும் பாராட்டக் கேட்டு,

> ' பல்லொளியர் பணிபொடுங்க
> தொல்லருவாளர் தொழில்கேட்ப
> வடவர் வாடக் குடவர் கூம்பத்
> தென்னவன் திறல்கெட...............
> ....
> புன்பொதுவர் வழிபொன்ற
> இருங்கோவேள் மருங்குசாய '

வெற்றித் திருவோடு பொலிந்து பீடுற்றான்.

கோலின் தன்மை:—காடுகளை அழித்து, குளங்கள் தோண்டி, நிலவளத்தை வளர்த்து நாடாக்கினான் மன்னன். உயர்நிலை மாடங்களோடு விளங்கிய உறையூர் எனுந் தனது உள்நாட்டுப் பெருநகரை விரிவாக்கி, கோயில் கட்டி, குடிகள் நிலைபெற்று வாழச் செய்தான். நகர்க்கு ஏமமாகச் சிறந்த அரணையும் அமைத்தான்.

பிறகுறிப்பு நயம்:—வானைப் பாடி நன்னீர்த்துளி பெற்று உயிர் வாழும் இயற்கையுடைய புள்ளானது, நீரின்றித் தேம்புமாறு வானம் பொய்ப்பினும், காவிரி யாறு பொய்க்காது என்றமையால், புரவலனாகிய திருமாவளவன் தன்னைப் பாடும் புலவனாகிய உருத்திரங் கண்ணனார் வறுமையால் வாடாதவாறு பொருள் அளித்துக்

காப்பான் என்பதும், பட்டினம் பெறினும் என்றமையால், பரிசில்வேண்டி நிற்பதும், வயங்கிழை யொழிய வாரேன் என்றமையால், காலந் தாழ்த்தாது பரிசில் கொடுத்து அனுப்பிவிடவேண்டும் என்பதும், பிறகுறிப்பாய் உணரப் பெறுமாறு இப்பாட்டில் ஆசிரியர் கூறியுள்ள அருமை எண்ணுந்தோறும் இனிமை பயக்கும்.

ஓர் இன் கலை நுட்பம் :—*நிலவியற்கைக் காட்சி* (Landscapi) ஒன்றை ஓவியமாக அமைக்கும் வல்லுநன் ஒருவன், பூங்கொடி செடி மரங்களும், பொய்கையுங், குன்றுங், குடிசையும் அழகுற எழுதுவதோடு அமையாது, மரக் கிளையில் பறவைகளும், பொய்கையில் செந்தாமரையும், இயைபுற வரைந்து எழில் பெருக்குமாறுபோல், இவ் வாசிரியரும் தம் சொல்லோவியமாகிய இப் பாட்டில் இயற்றியிருப்பதைக் காண்கிறோம். கரும்பாலையை அடுத்த செறுவில் நின்ற நெய்தற்பூக்கள் ஆலைத்தீ வெக்கையால் வாடின என்பதும், தாழ்காவில் முனிவர் வளர்த்த வேள்வித் தீயினின்று எழுந்த புகையை வெறுத்து, பொழிலிலுள்ள குயில் தன் பெடையோடு போய்ப் புறாக்களோடு துச்சில் சேக்கும் என்பதும்,

> ‘கல்லெறியுங் கவண் வெரீஇப்
> புள்ளிரியும் புகர்ப் போந்தை’

என்பதும், சுங்கச்சாலையில் பொதிமூடைப் போரேறி நாயும் ஆட்டுக்கிடாயுங் குதித்தாடும் என்பதும் இன்ன பிறவும் இவ்வகைப்பட்டன என்னலாம்.

மட்டும் மதுவும் :—பூமலி பெருந்துறையில் மங்கையர் பட்டுடுத்தி மாந்தரோடு மட்டருந்திப் பகற்காலத்து விளையாடிப் பின் இரவில் துகிலுடுத்தி மதுவருந்தி இன்பம் நுகர்ந்தாரென வருவதால், மட்டும் மதுவும் இருவேறு பானங்கள் என்பது தெரியலாம். இவற்றை வீரபானம் காமபானம் என்பர். எனின், இவற்றின் வேறுபாடென்ன? சங்க இலக்கியங்களினின்று அக்காலத்தில் தமிழர் பலவகை வெறிதரும் நறவுகள் மாந்தினரென

எண்ணுதற்கிடமுண்டு. மட்டு, மது, கள், நறவு என்ற சொற்களெல்லாம் கொங்கு பூந்தேன் எனப் பொருள் படுவனவே. இவ்வாசிரியர் பெரும்பாணாற்றுப்படையில் அரிசிகொண்டு ஆக்கப்படும் தோப்பி என்னும் இல்லடு கள்ளைப்பற்றியும், "நீலப்பைங் குடங்"களாகிய குப்பிகளில் உள்ள நறவைப்பற்றியுங் கூறுகிறார். இவ்வகை, யவனர் நாட்டினின்று வந்த கொடிமுந்திரிப்பழச்சாறு (Wine) எனக் கருதப்படும்.

உவமைகள் சில :—பொருள் தெளிவாயும் எளிதாயும் உணரப்படுமாறு, தொல்லாசிரியர் முறைப்படி, இவ்வாசிரியரும் உவமை உரைக்கும் நயம் நவில்தொறும் நனி இனிமை நல்குவதாகும். படகுகள் கழிக்கரையில் நடப்பட்டுள்ள தறிகளில் வடத்தால் கட்டப்பெற்று வரிசையாகக் கிடத்தலுக்குப் பந்தியில் புரவிகள் கட்டப்பெற்று ஒழுங்காக நிற்றல் உவமை. வெண்ணிறமணல் முற்றத்தில் (கருநிற) வலை கிடந்துணங்குதற்கு, நிறை வெண்மதியிற் காணப்படும் களையிருள் உவமை. புகாரின் கூடல்துறையில் ஆற்றின் வெள்ளியநீர் கரிய கடல்நீர்ப் பரப்போடு கூடுதற்கு, வெண்மைகொண்ட மேகம் கருமையமைந்த மலையில் படிதல் உவமை. பண்ணியக் கடைகளில் வரிசையாக நடப்பெற்றுள்ள வெள்ளைத் துகிற்கொடிகட்கு, கரும்பின் வெள்ளைப்பூக்கள் உவமை. நடுநிலை நிற்கும் நன்னெஞ்சுக்கு நெடுநுகத்தின் பகலாணி உவமை. குழியில் விழுந்த களிறு கரையை இடித்துத்தள்ளி வெளியேறித் தன் பிடியை அடைதல், திருமாவளவன் பகைவரது திண்ணிய சிறைமதிலைக் கடந்து தன் தாயத்தை அடைந்ததற்கு உவமை.

செய்திகள் சில :—பட்டினப்பாலையினின்றும் நாம் அறியக்கூடிய பழங்காலச் செய்திகளும் வரலாறுகளும் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்குமுன் மன்னிய நம் முன்னோரது வாழ்க்கை முறைகளைத் தெளிவிப்பன. கரும்பை ஆலையிலிட்டுப் பிழிந்து சாற்றைக் காய்ச்சி, கட்டி கொள்ளப்பட்டது. சிறுவர் மூன்று உருளை

கொண்ட தேரை உருட்டி விளையாடினார்கள். வீடுகளில், நாய், ஆடு, சிவல், கோழி, கிளிகளும் வளர்க்கப்பட்டன. பரதவர் கடல்தெய்வத்தைச் சுறவுக்கோடு நட்டு வழிபட்டார்கள். வெள்*ளுவா (முழுமதி - பௌர்ணமி) நாளில் அவர்கள் மீன்வேட்டைக்குச் செல்லாது தம் மகளிரோடு உண்டாடியும் கடலாடியும் இன்பம் நுகர்ந்தார்கள். கூடல் (சங்கமம்) துறையில் குளித்தால் தீவினை தீரும் என்று மக்கள் நம்பினார்கள். சிறப்பாகப் பட்டாடைகளும் பொதுவாகப் பஞ்சாடைகளும் உடுத்தினார்கள். பாட்டுக் கச்சேரிகளும் நாடகங்களும் நடத்தி மகிழ்ந்தார்கள். படிக்கால் (Stairs) அமைந்த மாடகூடங்களைக் கொண்ட பெரிய வீடுகள் கட்டிக் குடியிருந்தார்கள். கடை முதலியவற்றுக்கு அடையாளக்கொடி கட்டும் வழக்கம் இருந்தது.

காவிரிப்பூம்பட்டினமானது பொழில் பொய்கை முதலியனவும், ஏழைகட்கு உணவூட்டுதற்கென்று அமைந்த அட்டிலும், புறச்சேரியொடு பூமலிபெருந்துறையும், சுங்கச் சாவடியும், (Custums House) வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகும், உழவர் வணிகர் தெருக்களுங் கொண்டதாய் விரிவாய் அமைந்த பெருநகர் என இப்பாட்டு அறிவிக்கின்றது.

(சிலப்பதிகாரம் காட்டும் காவிரிப்பூம்பட்டினம் இதனினும் சிறந்ததாய், பலவகை மன்றங்களையும், வீதிகளையும், மாடமாளிகைகளையும் கொண்டிருப்பதும் பல்லாண்டுகளாக ஏற்பட்ட வளர்ச்சியின் பயன் எனக் கருதுதற்கு இடமுண்டு. ஆதலின் அந்நூலாசிரியராய இளங்கோவடிகள், உருத்திரங் கண்ணனார்க்கு ஒரு தலைமுறைக்கேனும் பிந்தியவராக வேண்டும்.)

[*உவா என்பது பழைய இலக்கியங்களில் முழுமதி (பௌர்ணமி) அழிமதி (அமாவாசை) என்ற இருநாளையுங் குறித்துவரும். மலையாள மொழியில் இச்சொல் 'வாவு' என்றும், முழுமதிநாள் 'வெளுத்த வாவு' என்றும், அழிமதிநாள் 'கறுத்த வாவு' எனவும் வழங்குகிறது.]

பண்டைத் தமிழர் வணிகப் பெருக்கும் பரப்பும், அவர்கள் திரைகடல் கடந்து ஈழம், காழகம் (பர்மா) முதலிய நாடுகளுடன் நடத்திய வாணிகத்தால் நன்கு விளங்கும்.

பொருநராற்றுப் படையாலும் மற்று சங்கப் பாடல்களாலும் அறியப்படுமாறுபோல் (வெண்ணி, வாகைப் பெருந்தலை முதலிய போர்க்களங்களில்), குடவர், தென்னவர், வடவர், அருவாளர், ஒளியர், இருங்கோவேள் முதலியோரைத் திருமாவளவன் வென்றான் என்பது இப் பாட்டால் வலியுறும்.

ஆசிரியர் :—ஆசிரியர் ஊராகிய கடியலூர் என்பது சோழநாட்டு மருதநிலப் பகுதியைச் சேர்ந்ததாகலாம். 'மெல்லொற்று வரினே பெயர்த்தொகை யாகும்,' என்பதற்கேற்ப உருத்திரங்கண்ணனார் என்பது உருத்திரன் மகனாகிய கண்ணனார் என விரியும் என்ப. அக்காலத்தில் சிவபுராணக் கதைகள் வழங்கின என்பதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன. ஆதலின் இப்பெயர் மிகுந்த சினங்கொண்ட கண்ணையுடையவர் என்று பொருள்பட்டிருக்கலாம் எனக் கொள்வதற்கும் இடம் உண்டு.

தமிழ்நாட்டின் பல்வேறிடங்களிலுமுள்ள நிலவியற்கையையும் மக்கள் வாழ்க்கை முறையையும் ஆசிரியர் நுட்பமாய்க் கண்டு உணர்ந்தவரென்பது, பெரும்பாணாற்றுப்படையிலும் இப் பட்டினப்பாலையிலும் அவர் விளக்கியுள்ள ஐந்நிலத்தன்மை வருணனையாலும் அந்நிலத்து மக்கள் உறையுள், உடை, உணவு, உழைப்பு, பழக்க வழக்கங்கள் முதலியவற்றை மிகத் தெளிவாய் நம் அகக் கண்ணால் காணுமாறு அரிய ஆற்றலோடு உரைப்பதாலும் அறியலாம்.

> 'பெறற்கருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேய்க்கும்
> பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துறை.'

என்ற 104-105-ம் அடிகள் அப்படியே பெரும்பாண் 388-389-ம் அடிகளாக வந்துள்ளன. இத்தகைய தனி

மதிப்பு இவ்வடிகட்கு ஆசிரியர் கொடுப்பானேன் ? மக்கள் பொழுது போக்காய இன்பநுகர்ச்சியுள் பூமலிபெருந் துறையில் பெற்ற களிப்பை மிகச் சிறந்ததாக இவர் கருதியதோடு, இங்ஙனம் உலகின்புறக் காண்பதையே தமதின்பமாகக் கொண்ட பெருந்தகைமையே என்னலாம் அன்றோ?

பாட்டின் காட்சி:—தற்காலப் படக்காட்சிகளில், செய்திப்படங்கள் காண்பிக்கப் பெறுகையில், படம் போய்க்கொண்டேயிருக்க ஒருவர் படத்திலடங்கிய பொருளை விளக்கிக் கூறிக்கொண்டிருப்பதையுங் கேட்கிறோம். அவர் உரையாலேயே படத்தைப்பற்றித் தெளிவாய் நாம் அறிந்துகொள்கிறோம். எனினும், சொல்லைவிடப் படக்காட்சிதான் நம் மனத்தில் அதிகம் தங்குகிறது. அங்ஙனமே சோழநாட்டின் இயற்கை வளம், காவிரிப்பூம்பட்டின அமைப்பு, மக்கள் வாழ்க்கைமுறை முதலியவைகளைச் சொல்லிக்கொண்டேபோக அச் சொல்லாற்றலால் காட்சி நம் அகக்கண்முன் மிகத் தெளிவாய்த் தோன்றி மறைவதை உணர்கின்றோம்.

அடக்கம்:—நம் அருமைத் தாய்மொழி என்றுமுள தென்றமிழாய், கன்னித்தமிழாய், வழங்கி விளங்குதலை விரும்புதலும், அவ்விருப்பம் நிறைவேற முயல்வோரைப் புகழ்ந்து ஊக்குதலும், தமிழ்மக்கள் கடமையாம். சங்க இலக்கியம் பழையதே எனினும், புதுமை மாறாததாய், தமிழுக்குக் 'கன்னி' என்ற அரிய அடைமொழி அளித்து நிற்பது; நம் குலப் பெருமைக்குச் சான்று தருவது. ஆகவே சங்கவிலக்கியத்தைப் போற்றுதல் நம்மையே போற்றுதலாகும்.

'எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.' (திருக்குறள்: கூ௫௫)

௧௦. மலைபடு கடாம்

[வித்துவான், ந. சேதுரகுநாதன், விருதுநகர்.]

அவையடக்கம் :—தலைவருக்கு வணக்கம்; அவையோருக்கு என் பணிவு; கழகத்தாருக்கு என்நன்றி.

தலைப்பு :—எனது தலைப்பு 'மலைபடுகடாம்' என்பது; அஃது ஓர் இனிய பாட்டு; பத்துப்பாட்டினுள் பத்தாவதாக இலங்குவது; ௫௮௩ வரிகள் உடையது;

ஆசிரியர் :—இதனை இயற்றியவர் பெருங்கௌசிகனார்; இவரது ஊர் இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்; இவர் சிறந்த நல்லிசைப் புலவர்.

பாடப் பெற்றவர் :—இவரால் பாடப்பட்டவன் நன்னன்; இவன் தந்தையின் பெயரும் நன்னன் என்பதே; இவன் பெரு வள்ளல்; வேளிர் குலத்தவன்; தொண்டை மண்டலத்துப் பல்குன்றக் கோட்டத்து அரசன்; செங்கண்மா என்பது இவனது தலைநகரம்; இவனது மலை நவிரம் என்பது; அது கண்ணுக்கு இனிய சேயாற்றுக்குப் பிறப்பிடம்.

புலமை :—கௌசிகனாரது புலமை நுட்பமுடையது; அறிவாழமுடையது; இயற்கைவளம நிரம்பியது; ஓவிய அழகு உடையது; உணர்ச்சி நிரம்பியது; இனவேற்றுமையற்றது; ஒற்றுமைக்கு உதவக்கூடியது.

இவரது பாடல் :—இப்பாட்டு மிகப் பழமையானது; இலக்கணவளம் உடையது; வியக்கத்தக்க பெருமை உடையது; இயற்கை நெறி பிறழாதது; ஆற்றொழுக்காக ஓடுவது; புவியினுக்கு அணியாக இலங்குவது; ஆன்றபொருள் தருவது; அறிவுக்கு விருந்தாக அமைவது; அமைதியான தெளிவுடையது; தண்ணிய ஒழுக்கம் உடையது; சான்றோர் கவிக்கு இலக்காக இயங்குவது; மலையிலே பெய்த மழையின் வெள்ளமானது கடலிலே புகுந்து கலப்பதுவரை யாதொரு தடையுமின்றி

ஒழுகி ஓடுவதுபோல, "திருமழை தலைஇய," என்று தொடங்குவது முதல் "நாடு கிழவோனே," என்று முடிவதுவரை ஐந்நூற்று எண்பத்துமூன்று (௫௮௩) அடிகள் ஒரே தொடராக யாதொரு தடையுமின்றி ஓடுகிறது; "உரைப்போர் உள்ளக் கருத்தின் அளவே பெருமை," என்பதற்கு இது எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவது; பிற மொழிகளில் ஒரே தொடராக இவ்வளவு பெரிய பாடலை இயற்றுவது அரிதினும் அரிது.

'பூவார் சோலை மயிலாலப் புரிந்து குயில்கள் இசைபாடக்
காமர் மாலை அருகசைய நடந்தாய் வாழி காவேரி'

என்று பாராட்டப்பட்ட காவிரியாற்றைப்போல இப் பாடல் நடக்கின்றது.

'மருங்கு வண்டு சிறந்தார்ப்ப மணிப்பூவாடை அதுபோர்த்துக்
கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தாய் வாழி காவேரி'

என்று போற்றப்பட்ட பொன்னியைப்போன்று போகின்றது. ஒட்டமாகப் படித்தால் ஓடுவது காணலாம்; நடையாகப் பயின்றால் நடப்பதை உணரலாம்; ஒரு போக்காக நோக்கினால் போவது புலனாகும். கடலின் அகட்டிற் பிறந்த பவழக்கொடி மலையின் முகட்டின்வரை இடைவெளியின்றி ஒரே தொடராக அடர்ந்து படர்ந்து பல்வேறு மணிகள், பல்வேறு பூக்கள், பல்வேறு காய்கள், பல்வேறு கனிகள், பல்வேறு பொருள்கள் முதலிய எல்லாவற்றையுந் தோற்றுவித்துப் பல்வேறு ஒளியுடன், பல்வேறு மணத்துடன், பல்வேறு முழக்கத்துடன், பல்வேறு காட்சிகளுடன் விளங்கி என்றும் அழியாத இயல்புடன் இலங்குமாயின் அது, பாணர் புறப்படுகின்ற இடம் முதல் சென்று சேரும் மலைமுகடுவரை பல்வேறு பொருள் நலங்களைக் காட்டிக்கொண்டு ஒரே தொடராகப் படர்ந்து செல்லும் இப்பாடலுக்கு ஒருவகையில் உவமையாகுமென்று கூறலாம்.

இதன்கண், துள்ளுகின்ற மான்கள்; ஆடுகின்ற மயில்கள்; பாய்கின்ற புலிகள்; முட்டுகின்ற கடாக்கள்; கூக்குரலிடுகின்ற குரங்குகள்; மரங்களில் தத்தி விழும்

கவண்கற்கள்; கைபிணைந்து போராடும் யானைக்கன்று கள்; வழிமறித்துக் கிடக்கும் பாம்புகள்; அரும்புகின்ற காந்தளின் மொட்டுக்கள்; விழுகின்ற அருவிகள்; முரலு கின்ற வண்டினங்கள்; மணக்கின்ற பூக்கள்; கனிகின்ற கனிகள்; கரடியின் குட்டிகள்; மரையாவின் கன்றுகள்; துளிக்கின்ற தேனடைகள்; ஓடுகின்ற ஆறுகள்; பாடு கின்ற குயில்கள் முதலிய பல்வேறு வளங்கள் உண்டு.

இதன்கண், இயற்கைப்பொருளுக்கு இயற்கைப் பொருளுவமை, இயற்கைப் பொருளுக்குச் செயற்கைப் பொருள் உவமை, செயற்கைப் பொருளுக்கு இயற்கைப் பொருள் உவமை, செயற்கைப் பொருளுக்குச் செயற் கைப் பொருள் உவமை முதலியன விரவி வருகின்ற அழகு மிகுதியாய் இலங்குகின்றது; வண்ண உவமை, வடிவ உவமை, தொழிலுவமை, பயனுவமை முதலியன மிளிர்கின்றன.

நன்றாகப் பட்டஞ் செதுக்கப்பட்ட வயிரம் முதலிய மணிக்கற்களைப் பல்வேறு ஒளியில், பல்வேறு கோணத் தில், பல்வேறு கருத்துடன் பார்க்கும்போது, அவை பல் வேறு காட்சிகள் நல்குவதுபோல, இப் பாடலும் நோக்கு வாரது திறத்திற்கேற்பப் பல்வேறு பொருளும், பல்வேறு காட்சியும் வழங்கக்கூடிய இயல்பு உடையது.

இதன்கண், மலைகளின் வளப்பம், காடுகளின் கவின், நாடுகளின் நலம், வீடுகளின் விருந்து, உணவின் உயர்வு, பூக்களின் பொலிவு, காய்களின் காட்சி, கனிகளின் நறு மணம் முதலிய இன்னும் பலவுள.

இப்பாடல், காலத்தைக் கடந்துசென்று ஊடுருவிப் பார்ப்பதற்கு ஒப்பற்ற துணைபுரிவது; இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்து தங்கள் புகழைமட்டும் இலை காட்டிவிட்டு மாய்ந்துபோன மக்கள், இயற்கைப் பொருள்கள், மலைகள், ஆறுகள், யானைகள், புலிகள், மரை கள், கரடிகள், பாம்புகள் முதலியவற்றை இங்கிருந்து பார்ப்பதற்குக் காட்டும் கண்ணாடி; அன்றைய உலகத்தின்

ஒரு பகுதியை இன்றைய உலகத்திற்குத் தந்து உதவும் மணிப்பேழை; அன்றைய மலை முழக்கத்தை, இசை முழக்கத்தை இன்று நாம் கேட்பதற்கு உதவும் ஒப்பற்ற ஒலிக்கருவி; இன்னும் பல கூறலாம்; இதனுடைய பெருமை வரையறைக்குள் அடங்குவதன்று.

மலைபடு கடாஅம் என்ற பெயர்க்காரணம்:—இப்பாடலுள், மலைகளை மதயானைகளாக உருவகஞ்செய்து அவற்றிலிருந்து எழுந்த பலவகை ஓசைகளை மதநீராக உருவகஞ் செய்து, "மலைபடு கடாஅம்," (மாதிரத்தியம்ப) என்று ஆசிரியர் கூறுகின்றார். அத்தொடர் நவிரமலைத்தொடர்களின் இயல்பை உணர்த்துகின்றது. ஒரு கூடத்துள் நின்று முகடதிர முழங்குகின்ற மதயானைக் கூட்டங்களைப் போல விளங்குகின்றன நவிரமலைக்குன்றங்கள்; வானம் வளைந்த உலகமே யானைகள் கட்டும் பெரிய கூடம்; அக் கூடத்துள் நின்று வானமுகடதிர முழங்கும் மதயானைக் கூட்டங்களே நவிரமலைக் குன்றங்கள்; அம் மலையிற் பிறந்த பலவகை ஓசைக் கூட்டமே யானைகளின் மதநீர், மதமுழக்கம், மதத்தின் மணம் ஆகிய இவைகள் என்ற கருத்துக்களை யெல்லாம் "மலைபடுகடாஅம்," என்ற அத்தொடர் உணர்த்துகின்றது; அதனால் அந்த மலைகளின் வளம் புலனாகின்றது; மதயானையின்மேல் இருந்து மதயானைக் கூட்டங்களை அடக்கி நடாத்தும் வல்லவன்போல அந் நவிரமலையின் மேலிருந்து பல்குன்றக் கோட்டத்தை அரசாளும் நன்னனது உயர்ச்சி தோன்றுகின்றது; இவ்வளவு நயமான தொடராக இருத்தலினால் "மலைபடுகடாஅம்," என்பதையே இப் பாட்டுக்குப் பெயராக வைத்து வழங்கத் தொடங்கினர். 'பதிற்றுப்பத்து' என்ற தொகை நூலுள்ளும் இவ்வாறு ஒரு சிறந்த தொடரால் பாடலுக்குப் பெயர் வைக்கும் முறை அமையப் பெற்றுள்ளமை காண்க.

நூலின் இயற்பெயர்:—இப்பாடலுக்குக் 'கூத்தராற்றுப் படை' என்றும் ஒரு பெயருண்டு. பரிசுபெற்ற பாணன் ஒருவன் மற்றொரு பாணனுக்கு வழி கூறிவிடுவதே கூத்த

ராற்றுப்படையின் இலக்கணம். ‘மலைபடுகடாஅம்’ என்ற நயமான தொடர் இந்த இயற்பெயரையும் மறைத்துவிட்டது எனின், இதன் அமைப்பை என்னென்றியம்புவது.

பாடலின் பொருட்கோவை

பாணரின் எதிர்ப்பாடு:—இவ்வருமைப் பாடலின் பொருளை நோக்குவோம். ஒரு பாணன் தனது சுற்றத்துடன் சென்று நன்னனது மலையை அடைகின்றான். அவனைப் பாடிப் பரிசு பெறுகின்றான். மலையிலிருந்து புறப்பட்டு வருகின்ற ஆறானது அங்குள்ள பலவேறு பொருள்களைக் கவர்ந்து சுழித்து அடித்துக்கொண்டு கடலைநோக்கி வருவதுபோல நன்னனது நவிரமலையிலிருந்து பலவேறு பொருள்களைப் பரிசு பெற்றுக்கொண்டு சுற்றத்துடன் வருகின்றான். வரும்வழியில் ஒரு காடு; செழிப்பாக மழைபொழிந்து குளிர்ந்திருக்கிறது; காட்டுவெள்ளம் நன்றாகக் குப்பைகளை அலசி வெண்மையான மணலைப் பரப்பியிருக்கின்றது; நன்கு அடர்ந்த மரங்கள்; குளிர்ந்த நிழல்; அங்கே ஒரு பாணன் தன் சுற்றத்தாருடன் தங்கியிருக்கின்றான்; அவனை இப்பாணன் நோக்க அவனும் இவனை நோக்க ஒருவரை ஒருவர் கண்டு மகிழ்கின்றனர். இருவர் சுற்றமும் அளவளாவின; இருந்து பேசுகின்றார்கள்.

இசைக் கருவிகள்:—முன்பே வந்து அங்கே தங்கியிருப்பவர்கள் கார்காலத்தில் முதல் மழை பொழியும்போது இடிமுழங்குவதுபோல மத்தளத்தைக் கொட்டிப் பார்த்து ஓசையை ஆராய்ந்து பண்ணமைத்திருக்கின்றார்கள்; அம்மத்தளத்தில் வார்கள் நன்கு வரிந்து கட்டப்பட்டிருக்கின்றன; மற்றும் சிறுபறை, வெண்கலதாளம், ஊதுகொம்பு, யானையின் தும்பிக்கைபோன்ற நெடுவங்கியம், சிறுவங்கியம், (குறுந்தூம்பு) இனிய ஓசைதரும் குழல்கள், கரடிகை, சல்லிகை, கிணைப்பறை ஆகிய இவற்றையும் மற்றும் பல இசைக்கருவிகளையும், பசிய நிறமுள்ள சிறியனவும் பெரியனவுமாகிய பல பைகளுக்குள்ளே போட்டுச் சுருக்கிக்

கார்காலத்திலே பழுக்கும் பலாக்காய்க் கொத்துக்களைப் போன்று, தோளில் வைத்துச் சுமக்கும் காவட்டுக்கம்பின் இருபக்கத்திலும் பாரம் ஒத்திருக்கும்படி கட்டித் தூக்கியிருக்கின்றார்கள்.

பேரியாழின் இயல்பு :—இவைகளேயன்றிப் பேரியாழ் என்ற இனிய யாழும் அவர்களுடன் இருக்கின்றது. அந்த யாழில் பெரிதுஞ் சிறிதுமாக உள்ள கைவளையல்களைப் போன்று ஒன்பது வார்க்கட்டுக்கள் அமைந்துள்ளன; வடித்து முறுக்கிக் கட்டின நரம்புகள் விளங்குகின்றன; அவற்றில் சிறிதும் கொடிமுறுக்கு இல்லை. ஓசையை ஆராய்ந்து இனிமையாக அமைத்திருக்கின்றனர். நேர்மையான அழகிய வரகின் கதிரில் வரகுகள் இரண்டு வரிசையாக ஒழுங்குபட்டு அமைந்திருப்பதுபோல அந்த யாழின் நடுநீளத்தில் நெருக்கமாக வரிசையாகச் சிறிய துளைகள் அமைத்து அவற்றில் சுள்ளாணிகள் இறுகத் தைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. யானைக்கொம்பினாற் புதிதாகச் செய்யப்பட்ட அழகிய ஆப்பு, யாழின் பத்தலில் குறுக்கே செருகப்பட்டிருக்கின்றது. அப்பத்தல் பிசினோடு சேர்த்து இணைத்த பொன்னிறமான தோலால் பொதியப்பட்டுளது. அழகெல்லாம் ஒருங்கே திரண்டு உருவெடுத்தாற்போன்ற ஒரு மடந்தையின் அடிவயிற்றிலிருந்து மேல்நோக்கி வளர்ந்து படிந்த மயிரின் ஒழுங்கு எவ்வாறு அமைந்திருக்குமோ அதுபோல யாழினைப் பொதிந்த தோலினை இணைத்து அழகாகத் தைத்த தையலின் ஒழுங்கு அமைந்திருக்கின்றது. யாழின் உந்தியிலமைந்த தையலின் ஒழுங்குக்கு மடந்தையின் உந்தியின்மேல் எழுந்த மயிரின் ஒழுங்கு உவமையாகப் பொருந்துகின்றது. அந்த யாழின் உந்தி கிளைப்பிரிவுகளெல்லாம் ஒழுங்காய் அமைந்து உயர்ந்து வளைந்து இலங்குகின்றது. அரத்தினால் நுட்பமாக அராவி அமைத்த யாழின்கோடு வளைந்து நிமிர்ந்து களாம்பழத்தின் நிறத்தினையொத்துக் கருமையாகக் காணப்படுகிறது.

பாணரின் உடன் வந்தவர் :—அத்தகைய பேரியாழை நூல்வல்லோர் கூறிய நெறிமுறை பிறழாது பொருந்த

அமைத்து இசைகூட்டிச் செவிச்செல்வர் வீற்றிருக்கும் அரசரது அவைக்களத்தில் அவர்கள் செவிகுளிரப் பல துறைகளைப் பாடி வெற்றிபெற்று இசைப்புலமை கனிந்த பாணர் பலர் அத்தலைவனுடன் வந்திருக்கின்றனர்.

கடந்துவந்த வழியின் இயல்பு:—இவர்கள் கடந்துவந்த வழியில் கடுக்காய் மரங்கள் மிகுதியாய் உள்ள பக்கமலைகள் பல. ஒத்த தளப்படுத்தி அமைக்கப்பட்டதுபோல விளங்குகின்ற கற்பாறையில் நிலத்தில் நீளமாக அமைந்து கிடக்கும் வழியை எடுத்து நிறுத்தினாற்போன்ற ஏற்றமான ஒடுங்கிய அரிய சிறிய வழிகள் பல. வில்லில் அம்புகளை ஏறிட்டுவைத்துக்கொண்டு தம்மனைவியருடன் தங்கியிருக்கும் வேடர்கள் இடையூறு செய்யாமல் போகச் செய்கின்ற மலையின் உச்சியில் கல்லை இடித்துத் திருத்திய அரிய இடத்திலுள்ள உயர்ந்த வழிகள் பல. இவற்றையெல்லாம் ஊக்கத்துடன் கடந்து வந்திருக்கின்றனர். இவ்வாறு ஓங்கி உயர்ந்த வழிகளில் பாணருடன் விறலியர்களும் பலர் நடந்து வந்திருக்கின்றனர்.

விறலியரின் இயல்பு:—அவ்விறலியருடைய கால்கள் கல்லால் அழுந்தப்பட்டுச் சிவப்பேறி, ஓடி இளைத்த நாயின் நாவினைப்போன்று இருக்கின்றன. மானின் கண்களைப் போன்ற அழகிய கண்கள் உடையவர்கள்; கையில் ஒளியுள்ள வளையல் அணிந்தவர்கள்; குழந்தைபெற்று நாட்பல கழிந்து உடலுரம் பெற்றவர்கள்; கூட்டமாகத் திரண்ட மயில்களைப்போல, கூந்தலை அவிழ்த்துத் தொங்கவிடுத்துக் காற்றாட இளைப்பாறிக்கொண்டு பாணர்களின் தலைவனைச் சுற்றி இருக்கின்றனர்; குளத்தினுள் மூழ்கினாற்போன்ற குளிர்ச்சியுள்ள நிழலில் தங்கி இளைப்பாறியதால் களைப்பு நீங்கி விளங்குகின்றனர்; அறிவு நிரம்பியவராய் நல்ல அணிகலன்களைப் பரிசுபெறும் இயல்பினராய் உள்ளனர்.

பாணரின் உயர்ந்த நோக்கம்:—இவர்களையும் இவர்களின் இயற்கையையும் பரிசுபெற்றுவரும் பாணன் பார்க்கின்றான். "நான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்"

என்ற உயர்ந்த நோக்கத்துடன் பேசுகின்றான். கூத்தர் தலைவனே! வருக! நினது வரவு நல்வரவு ஆகுக. நீ நல்ல நேரத்தில் புறப்பட்டிருக்கின்றாய்; நீ வரும்போது நல்ல அறிகுறிகளும் உனக்குக் கட்டாயம் எதிர்ப்பட்டிருக்க வேண்டும்; அதனாலேதான் என்னை நீ காணநேர்ந்தது.

பாணன் பரிசுபெற்றுவரும் இயல்பு:—பெரிய மலை முகட்டிலிருந்து சுழித்து அடித்துக்கொண்டுவரும் ஆறானது பூத்த மரங்கள் இருமருங்கும் நெருங்கியிருக்கின்ற கரைகளை அரித்துக்கொண்டு கடலைநோக்கிச் செல்வது போல, யாங்களும் பெரிய வள்ளலாகிய நன்னனிடத்திலிருந்து மிக்க பரிசுப்பொருள்களைப் பெற்றுக்கொண்டு வருகின்றோம்.

பரிசுக்குப் போவோர் இயல்பு:—நல்ல கனிகளைச் சொரிகின்ற மரகூட்டங்களுள்ள காட்டை நோக்கித் தன் இனத்துடன் விரைந்து பறந்து செல்கின்ற பறவைக்கூட்டங்களைப்போல, நீங்களும் புறப்பட்டு அந்த நன்னனை நோக்கிச் செல்லுங்கள். அவன் பகைவரது போர்முனையைப் பாழாக்கி (நன்னன் இயல்பு) அழிக்கும் மிகுந்த வலிமை உடையவன். புகழாகிய விதையை விதைக்கும் சொல்லேருழவருக்குத் தண்ணீர் கிடையாத அரிய காலத்திலே வந்து உதவுகின்ற புதுவெள்ளப் பெருக்கினைப்போல உதவுந் தன்மையாளன். தண்ணியனாகி அருளும் மெல்லிய இயல்பினன். அறிவுநெறிக்கு மாறான கெடுதல்களை நினையாதவன். நலத்தையே உணருந் திண்ணிய எண்ணம் உள்ளவன். வில்லை வளைத்து இழுத்து எய்து பருத்த பெரிய தோள்கள் உடையவன். அரிய பெரிய அணிகலன்கள் அணிந்தவன். ஒவியத்திலே வரைந்து அழகுசெய்து அமைத்தாற்போன்ற கொங்கைகளையும், மூங்கிலையொத்துத் திரண்ட தோள்களையும் உடையவராய், வண்டு மொய்க்கும்படியான மலர்மாலைகளை அணிந்தவராய் மலர் போன்ற மழைக்கண்களும் உடையவராகிய மங்கையரை மணஞ் செய்துகொண்டவன். இத்தகைய அண்ணலின் இருப்பிடத்திற்குச் செல்லும் வழியைப்பற்றி உங்கட்குச்

சொல்லவேண்டியவற்றைத் தொகுத்தும் வகுத்தும் கூறு கின்றேன்; நன்றாய்க் கருத்துடன் கேளுங்கள்.

சொல்லப்படும் பொருளின் தொகுப்பு :— இனிமேல் நீங்கள் செல்லும் வழியினது நன்மை தீமை முதலியவற் றின் அளவும், தங்கவேண்டிய நல்ல இடங்களின் இயல்பும், அவன் நாட்டில்மட்டும் விளைகின்ற சிறந்த உணவுப் பொருள்களின் பெருமையும், மலைகளின் தோற்றமும், சோலைகளின் அழகும், விலங்குகள் ஊடாடித் திரிகின்ற காடுகளின் இயற்கையும், உலகம் உள்ள அளவும் புகழ் நிலைபெறும்படி பகைவரை வென்று திறைபெற்று அறிஞ ருக்கும் மற்றையோருக்கும் அவன் சொரிகின்ற பொன் மழையின் சிறப்பும், தன்னை இகழ்ந்தவருக்கு அரசு கொடாமற் பிணிக்கக்கூடிய அறிவின் வலிமையும், தன் னைப் புகழுங் கூத்தர், பாணர், சூதர், மாகதர் முதலிய வருக்குப் பகைவரிடந் தான் கவர்ந்த அரசாட்சி முழுதும் கொடுத்தும் அமையாமல், பெருமழை பொழிந்த வானம் பின்னும் பெய்யுமாறுபோல, பின்னரும் மாறுமற் சொரி யும் அவனது நாளோலக்க இருக்கையும், அறிஞர்கள் கூடிய தமது அவைக்கு வந்தவர் தாங்கற்ற பொருள்களை ஒழுங்காகச் சொல்லமாட்டாதவரா யிருந்தாலும், அதனை மறைத்துப் பொருளின் சிறப்பினைச் சொல்லிக்காட்டி அவர்களைச் சிறப்பாக நடாத்துகின்ற அவனது சுற்றத்தின் ஒழுக்கமும், கடல் சூழ்ந்த உலகம் முழுதும் நடுங்கும்படி துயர்செய்த கடுமையான கொடிய நஞ்சை உண்டு நவிர மலைமேல்—எழுந்தருளியிருக்கும் காரி உண்டிக் கடவுளின் இயல்பும், உலகிற் பரவிய இருள் முழுதும் நீங்க ஒளி செய்து தோன்றுகின்ற கதிரவனைப்போல பகையாகிய இருளை ஓட்டி விளங்கும் அவனது வசையில்லாத சிறப் பும், பகைவருடைய நாடு நெடுந்தொலைவி லிருந்தாலும் ஆங்குச்சென்று அறப்போர் செய்து கொன்று குவித்து வென்று வெற்றிப்படைஞருக்குக் கொடுக்குங் கொடைக் கடன் முழுதுங் கொடுத்துச் சிறப்பித்த அவனது தொல் லோரின் தோற்றமும், முதலைகள் வாழும்படியாக ஆழ்ந்த

அகழும் மலைபோன்ற மதிலும் உள்ள அவனது பழைமை யான ஊரின் இயல்பும், ஆகிய இவற்றைப்பற்றி வகுத்துக் கூறுகின்றேன். அவற்றுள் முதலில் ஆற்றின் அளவைப் பற்றிக் கேட்பாயாக.

வழியின் நன்மை :—மிகுந்த வளம் பழுத்துக் கிடக் கின்ற புதுவருவாய் உடைய ஊர்களிலிருந்து புதுப் பொருள்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன ; எப்பொழுதும் இவ்வாறு புதுப்பொருள்கள் வருவது அவ்வழியின் இயல்பு. நிலத்திலே விதைத்த விதைகள் உழவர்களின் மனம்போல மிகுதியாய் விளைந்து மலிந்துள்ளன. வானத் தைப் பிளக்கின்ற மின்னல்களுடனே மேகம் மழையைப் பொழிந்துகொண்டிருக்கின்றது. அம்மழையின் செழிப் பினால் அகன்ற பசிய முல்லைநிலங்கள் அழகாக விளங்கு கின்றன. அகன்ற கரிய வானவெளியில் கார்த்திகை மீன்கள் விளங்குவதுபோல, பின்னிப் படர்ந்திருக்கின்ற முசுண்டைக்கொடிகள் வெண்மையாகப் பூத்து விளங்கு கின்றன. நீர்ச்சால்களைப்போல, சுனைகள் அமைந்திருக் கின்ற முல்லைநிலத்தில் விளைநிலம் முழுதும் நீலநிறமாகத் தோன்றும்படி எள்ளுக்காய்கள் கிளைத்து வளர்ந்திருக் கின்றன. செழிப்பாக மழை பொழிந்திருப்பதனால் அரக்குப் பாயாதபடி பிடிக்கு ஏழு காய்கள் நெருக்கமாக அமைந்து எண்ணெய் மிகுதியாகப் பொழியும்படி விளைந் திருக்கின்றன. விளையாட்டாகப் போர் செய்கின்ற யானைக்கன்றுகளின் கைகள் ஒன்றோடொன்று பிணைந்து பின்னி யிருப்பதுபோல, தினைக்கதிர்கள் விளைந்து கொய் யும்பருவம் அடைந்து ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிக்கொண்டு கிடக்கின்றன. தினைக்கதிர்கள் கொய்யப்பட்ட அரிதாள் நிலங்கள்தோறும் படர்ந்து கொழுத்துள்ள அவரைக் கொடிகள் கட்டித்தயிரின் துண்டுகள் சிதறிக் கிடப்பது போல பூக்களை உதிர்த்து அரிவாள்போன்ற கூனற்காய் களைக்கொண்டு விளங்குகின்றன. எருமை படுத்துக் கிடப்பதுபோல மொட்டையான பெரிய கருங்கற்கள் கிடக்கின்ற காட்டுவழியில் தருக்கஞ் சொல்கின்றவ

னுடைய இரட்டித்த கைவிரல்களைப்போலக் கிளைத்து வளர்ந்துள்ள வரகின் இரட்டித்த கதிர்கள் விளைந்து முற்றிக் கொய்யப்பட்டுள்ளன. பூக்கள் மலிந்த முல்லை நிலத்தின்கண் மழைச் செழிப்பினால் நன்குமுற்றி விளைந்த குலைகளையுடைய மூங்கில்நெல், அவல் இடிக்கும் பருவமாக விளங்குகின்றன. உழாமல் களைக்கொட்டினாலே வெட்டிப் பருவஞ்செய்து விதைக்கப்பட்ட தோட்டங்களிலே வெண் சிறுகடுகு நன்றாக நெருங்கி விளைந்திருக்கின்றன. இஞ்சி செழிப்பாக வளர்ந்து ஒவியனாற் செய்யப்படாத பாவைகளைப்போன்று கிழங்கு வீழ்த்து உறைப்பு ஏறப்பெற்றன. கவலைக்கொடிகள் நன்றாக வளர்ந்து பெண்யானையின் மடித்த முழங்காலின் அளவு பருத்த கிழங்குகளைக் குழிகள் நிறைய வீழச் செய்திருக்கின்றன. யானைகளின்மேல் காம்புகள் உள்ள நீளமான வேல்களைக்கொண்டு குத்துவதுபோல பருத்த மலைக்கற்களைச் சுற்றி நிற்கின்ற வாழைகள் குலையின்முனையில் உள்ள அடியிதழ் உதிர்ந்த பூவின் முனை மொட்டுக்களால் அக்கற்களின்மேல் குத்திக் கொண்டு நின்று காய்கள் முதிர்ந்து கனியப்பழுத்து விளங்குகின்றன. பெரிய மூங்கில்கள் பயன் தரும்படி நெல் விளையப்பெற்று முற்றிக் காற்றில் அசைகின்றன. நிலத்தின் சிறப்பால் காய்க்கக்கூடிய காலமல்லாத காலங்களிலும் மரங்கள் பயன் கொடுக்குமாதலால் காற்றினால் கருமையான நாவற்பழங்கள் உதிர்ந்து கிடக்கின்றன. விடாயை நீக்கும் நீர் ஊறுகின்ற உயவைக்கொடிகள் தண்ணீருடன் எதிரிட்டுப் படர்ந்து அடர்ந்துள்ளன. கூவைக் கிழங்குகள் மாநிறையும்படி முற்றித் திரண்டிருக்கின்றன. தேமாங்கனிகள் முதிரப்பழுத்துச் சாறுமிகுந்து உண்போரைச் செல்லவிடாமல் தடுத்துக்கொண்டு தொங்குகின்றன. வானளாவி ஓங்கிய ஆசினிப்பலாவின் பழங்கள் புண்போல வெடித்துக் கொட்டைகளைச் சிதறுகின்றன. விரலால் அடிக்கப்படுகின்ற சிறு பறையின் கண்களிலிருந்து உண்டாகும் முழக்கத்தைப்போல பெரிய ஆந்தைகள் பேடும் சேவலுமாக ஒன்றையொன்று மாறி மாறிக் கூப்பிடுகின்ற பெரிய மலைப்பக்கத்தில் அசைகின்ற கிளை

களையுடைய பலாமரங்கள் பெய்கின்ற மழைநீரை நன்றாக ஏற்றுச் செழித்துக் காய்த்துக் கூத்தருடைய மத்தளங்களைப்போல தொங்குகின்ற கனிகளை அடிமரத்திலும் மேற்கொம்புகளிலும் நிரம்பப்பெற்றுத் தாழ்ந்து நிற்கின்றன. அதற்கப்பால் ஐவனநெல்லும் வெண்ணெல்லும் பால்கட்டிச் சிறிது முற்றி நான்கு பக்கத்திலும் வீசுகின்ற காற்றால் ஊடறுக்கப்பட்டு நன்றாக முதிர்ந்து விளைந்துள்ளன. இனிய கரும்புகள் கோடுகள் கவிழத் தண்டு திரண்டு பாத்தியில் இடம் குறைவின்றி நெருங்கி முற்றி வளர்ந்து வேற்படை வீரர்கள் எதிரிகளால் தாக்கப்பட்டுப் பின்வாங்கும்போது அவர்களுக்கு உண்டாகின்ற தடுமாற்றத்தைப் போலக் காற்று மோதுவதனாலே அசைவுற்றுத் தடுமாறி வெட்டப்பட்டு ஆலையிலே சென்று பயன்படுவதற்கு அசைகின்றன. நறுமணம் உள்ள நெய்தற்பூக்கள் நெடுக ஒரே கருமை வடிவாக மலர்ந்திருக்கின்றன.

வழியின் நன்மையும், உணவுப் பொருள்களும், தங்கும் இடமும் :—அதற்கு அப்பாலுள்ள இடத்தில், மழை தூறுகிறது; செங்காந்தள் கொழுத்து வளர்ந்திருக்கின்றது; தீயைப்போன்ற ஒளியுள்ள புதிய அரும்புகள் முகிழ்த்திருக்கின்றன. பருந்துகள் அவ்வரும்புகளைத் தசைத்துண்டமென்று கருதி எடுத்து ஏமாற்றமடைந்து சிதறிப்போட அந்த அரும்புகளிலுள்ள நெருப்பைப்போன்ற இதழ்கள் பரணி வெறியாடுகின்ற களத்தைப்போல விளங்குகின்ற அகன்ற கற்பாறையுள்ள இடங்கள்தோறும் இருக்கின்ற சிறிய குடிலைகளுக்குப் போய்ச் சேர்வீர்கள். அக்குடிசைகள் மலைச்சாரலின் பக்கத்தில் அமைந்திருக்கின்றன; மணவீடுபோல் எங்கும் நறுமணம் கமழ்ந்துகொண்டே யிருக்கும். அங்குள்ள வேடர்கள் தேன், கிழங்கு, ஊன்நிறைந்த வட்டக் கடகப்பெட்டி, சிறிய கண்களுடைய பன்றியில் பழுதானவற்றை நீக்கி வெட்டி எடுத்த தசைத்தொகுதி, மற்றுமுண்டான ஊன்வகைகள் முதலியவற்றைச் சேர்த்துக்கட்டி, ஒன்றோடொன்று எதிர்த்துப் போர்செய்து வீழ்ந்த யானைகளின் கொம்பு

களில் காவெட்டு (காவுதடி)ப் போட்டுக்கொண்டு வருவார்கள். அவர்களால் விருந்தினராக ஏற்றுக்கொள்ளப் பெறுவீர்கள். புதுவருவாய் உள்ள அவ்வீட்டில் அவ் வுணவுகளை மிகுதியாகப் பெற்று உண்பீர்கள்; உண்டு இளைப்பாறி இரவும் அவர்களுடன் தங்கியிருந்து விடிந்தபின்பு செல்லுங்கள். கன்றிய நெருப்பைப்போன்ற பூங்கொத்துக்களை நீவிரும் நுங்கள் சுற்றத்தாரும் தலைநிறையச் சூடிக்கொள்ளுங்கள்; செம்மையான அசோகமரங்கள் உள்ள வழியை முழுதுங் கடந்துசென்று, அசைகின்ற மூங்கில்கள் ஒலிக்கும் அரிய பள்ளத்தாக்கான வழிகளையெல்லாங் கடந்துபோய் மலைச்சாரலிற் பொருந்தியிருக்கின்ற சிறிய ஊர்களை அடைவீர்கள். அடைந்து, அடங்காரை அடங்கப் பொருது வெற்றிபெறும் மானமுள்ள நன்னனுடைய கூத்தர் யாங்கள் என்று கூறுவீராயின், உங்கள் வீடுகளைப் போல, வாசலில் நில்லாது உள்ளே சென்று முன்பே உரிமை உடையவர்போன்று அவரைக் கேளாமலே உறவு கொள்ளலாம். நெடுவழி கடந்துவந்த உங்கள் வருத்தந் தீர இன்சொற் பேசுவார்கள். நெய்யுலையில் வெந்த தசைப் பொரியல்களுடன் நிறம் மிகுந்த தினைச்சோற்றினையும், பெறுவீர்கள். ஆனால் அவனது மலையுச்சியில் உள்ளநாடு இத்தன்மை உடையதன்று. அதன் சிறப்பு அளக்க வொண்ணாதது. பெண்ணாய் ஓடிக்கடித்த உடும்பின் தசை, ஓடிவருகின்ற விசையைக் கெடுத்துக் கொன்ற காட்டுமானின் தசை, முள்ளம்பன்றியை விரட்டிக் கொன்று பிளந்த தசை இவற்றை நன்றாகக் கலந்து உண்பீர்கள். மூங்கிற் குழாய்க்குள் பெய்து வைக்கப்பட்டுச் சுவை முதிர்ந்த தேனாற்செய்த தெளிந்த கள்ளையும் நிரம்பக் குடித்துப் பின்பு நெல்லால் ஆக்கிய கள்ளையும் பருகுவீர்கள். விடியற்காலம் செருக்கடைந்து மதங்கொண்டிருப்பீர்கள். பின்பு அது நீங்கும்படி அருவி கொண்டுவந்து உருட்டித்தள்ளிய பலாப்பழங்களிலிருந்து உதிர்ந்த கொட்டையின் மாவையும், புளிச்சாற்றினையும், மோரினையும் அளவாகக் கலந்து மூங்கில் அரிசியுடன் சேர்த்துச் சுரபுன்னைமலர்கள் மணக்கின்ற காடுமுழுதும் கமழும்படி

யாக, கரியகூந்தலில் மலர்சூடிய குறமங்கையர் இனிதாகத் துழாவி அமைத்த உணவினை, விருந்தினரைப் பெற்ற மனம்நிரம்பிய மகிழ்ச்சியுடன், மக்கள் எல்லோரும் உறவு முறை சொல்லித்தடுப்ப மனைகள்தோறும் பெற்று மகிழ்வீர்கள். மலைஉச்சியில் ஏறி வெட்டிக்கொண்டுவந்த சந்தனக்கட்டை, அகிற்கட்டை, பொன், மாணிக்கக்கற்கள் முதலியவற்றையும் பெறுவீர்கள். மேலும் அவர்கள் செய்யும் உதவியினால் நன்னனிடத்தில் நீவிர் பெறக் கருதிய பரிசுப் பொருள்களை மறக்கும்படி அங்கேயே காலந் தாழ்த்து நீட்டித்து இருக்கவும் செய்வீர்கள்.

வழியின் தீமை :—அடுக்கடுக்கான இதழ்கள் உள்ள புதிய குவளைப்பூக்களைத் தொட்டாலும், வரையரமகளிர் இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தாலும், உயிர் போகும்படி வெம்பி நடுங்கும் நிலைமையை அடைவீராதலால் பலநாள் அங்கே நில்லாமல் நிலநாட்டை யடையுங்கள். முற்றிய தினைக்கதிர்களைப் பன்றிகள் தின்றழிப்பதைத் தடைசெய்யும்பொருட்டுக் கவர்த்த சில்வழிகள்தோறும் பெரிய பாறைக்கற்களின் பொறித்தொடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும். அங்கே சென்றால் உயிருக்குக் கேடு உண்டாகும்; ஆதலால் இரவுப்பொழுது குடிசைகளில் தங்கியிருந்து நன்றாக ஞாயிற்றின் கதிர்பரவிய விடியற்காலத்திற் செல்லுங்கள். மக்கள் நடமாட்டமில்லாத வழிகளில் நடந்து செல்லத்துணிவீராயின், அவ்விடத்தில் வெடித்த நிலப் பிளவுகளுக்குள்ளே பாம்புகள் கரந்து ஒடுங்கிக்கிடக்கும் குழிகள் உண்டு. ஆதலால் விலகி மரத்தில்ஏறிக் கொட்டிப் பார்த்துத்தெளிந்துகொண்டு, விறலியர்கள் தங்கள் வளையல் அணிந்த கைகளால் தொழுதுபோற்ற அப்பாம்பு கிடக்கும் வழியைவிட்டு விலகி வலப்பக்கமாகச் செல்லுங்கள். விளைந்த தினைக்கதிர்களைத் தின்றழிக்கும் யானைக்கூட்டங்களைக் கலைக்கும்பொருட்டுக் குறவர்கள் பரணின்மேல் இருந்து வீசிஎறிகின்ற கவண்கற்கள் உயிர்த்தொகுதியை அழிக்கின்ற கூற்றுவனைப்போன்று கொடியனவாய், மூங்கிற்கழைகளின்மேற் பட்டுத் தத்திக் கரியகுரங்குகள்

குட்டிகளுடன் ஆரவாரித்துக் கலையும்படி வந்துவிழும். அதற்குத் தப்புவதற்கு மரத்தில் மறைந்து செல்லுங்கள். இரவுக்காலத்தை யொத்த இருள்செறிந்த காவற் காடுகளை யுடையதும், வலியயானைகளை விழுங்கும் முதலைகள் தங்கும் இடங்களையுடையதும், குமிழிகளுடன் சுழன்று சுழன்று வரும் ஆழமான நீரோட்டத்தை யுடையதும், தண்ணீர் குத்தி அரித்த முடங்கலான முடுக்குகளை யுடையதுமான காட்டாறு உண்டு. ஏறுவதற்கும் இறங்குவதற்கும் அரிய வழிகள் உண்டு, அகழுக்குள்ளே இறங்கினாற் போன்றிருக்கும் நடைவழிகள் பலவுண்டு. அங்கே கால்களை வழுக்கிவிடும் இடங்களும் உண்டு. செம்மறியாட்டுத் தலைபோன்று பொலிவழிந்த தலைகளையுடைய பிள்ளைகளுடன், மரங்களில் சுற்றித் தொங்குகின்ற பருத்த கொடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒருவரை யொருவர் பாதுகாத்து மெல்லமெல்லச் செல்லுங்கள். விழுந்தோரை மாயச்செய்யும் குளங்களின் அருகிலே நுண்ணிய பாசி படர்ந்து இடத்தை மறைத்துக்கொண்டிருக்கும். அங்கே மிதித்தால் கால்கள் வழுகித் தளர்ந்து புதையும். கடந்து போவதற்கும் முடியாது. ஆதலால் வழிநெடுகப் பின்னி வளர்ந்து நெருங்கியிருக்கின்ற மூங்கிலின் கோல்களையும், வேழத்தின் மெல்லிய கோல்களையும் பிடித்துக்கொண்டு மெல்ல மெல்லப் போங்கள்.

காரி உண்டிக் கடவுள் :—மலையையொத்த தோற்றத்துடன் முகபடாம் அணிந்து விளங்கும் யானைப்படைகளையும், விற்படைகளையும் உடைய பழைமையான மதிற் கோட்டைக்குள்ளே இருக்கின்ற காரியுண்டிக் கடவுளைக் காணின், தொழுதுகொண்டு செல்லுங்கள். இருந்து உங்கள் வாத்தியங்களை இயக்கத் தொடங்குவீராயின் மழைபெய்து யாழின் நரம்பு, மத்தளத்தின்கண் முதலியவற்றை நனைத்துவிடும். ஆதலால் தொழுதுகொண்டு அப்பாற் செல்லுங்கள்.

வழியின் நீமை :—பலகறையையொத்த வெண்மையான வேர்க் குருத்துக்களையுடைய தோகை மிகுதியாக

உள்ள மயில்கள் ஆடி இளைத்துத் தோகையின் பாரந் தாங்கமாட்டாது நிற்பினும், நெடிய மூங்கிலின் உச்சி களிலே கூத்தாடியின் பிள்ளைகளைப்போலக் குரங்குகள் தாவிப்பாய்ந்தாலும், நேரே உயர்ந்து செங்குத்தாக இருக் கும் மலையின் பக்கத்துச் சாரலிலே தேர்உருளைபோன்று வைத்திருக்கின்ற தேனடைகளைக் கண்டாலும் அற்றைக் குறித்து நோக்குதல் உரியதன்று. நோக்குவீராயின் நமது மெல்லிய அடிகளால் நடந்து செல்லமாட்டாது வழி மாறுபட்டுப் போவீர்கள்.

உணவும் தங்கும் இடமும் :—மலையைச்சார்ந்த வழிகளை யுடைய காட்டு வழியிற் செல்லுவீராயின், யானை முதலிய விலங்குகளின் இடையூற்றுக்கு எட்டாத உயர்ந்த பரணின் மேல் இருந்து தினைப்புனங் காக்கும் வேட்டுவனால் எய்யப் பட்ட கொழுத்த பன்றி மார்பில் புண்பட்டு, கிழங்குகளைக் குத்தி எடுத்துத் தேய்ந்த கொம்புகளுடனும், வெண்ணெய் யைப்போன்று கொழுவிய நிணம் மிகும்படி பருத்துத் திரண்டு சுரசுரப்பான கழுத்துடனும், இருள் துண்டுபட் டுக் கிடந்தாற்போல வழியை அடைத்துக்கொண்டு கிடக் கும். அதனை எடுத்து ஒன்றோடு ஒன்று உராய்ந்த மூங்கி லிற் பிறந்த தீயில் மயிர்ப்புகை கமழாதபடி செதுக்கிச் சுட்டுப் பதமாக எடுத்துச் சுவைத்து உண்டு, பார்த்தவர் பளிங்கு என்று மருளும்படியாகக் கலக்கமறத் தெளிந்து கிடக்கின்ற குவளைமலர் நிறைந்த பசிய சுனைநீரை இளைப் புத் தீரும்படி குடித்துவிட்டு, அந்தத் தசையின் மிச்சத் தைக் கட்டிப் பொதியாக எடுத்துக்கொண்டு தங்களை ஈன்ற தாய்கள் வளையலைக் களைவதற்குக் காரணமாக இருந்த சிவந்த தலையினையுடைய பிள்ளைகளுடன் மேற் கொண்டு வழி நடப்பதற்கு நினையாமல் நும் வீட்டிற் புகுந் தாற்போன்றிருக்கின்ற கற்குகைக்குள்ளே சென்று தங் குங்கள். இரவில் அக்குகையினிடத்திலே தங்கி இளைப் பாறி வானத்தின்கண்ணுக விளங்கும் கதிரவன் ஒளி விரிந்த விடியற்காலத்தில் துயிலுணர்ந்து, காட்டுநெறியிற் பொருந்திக்கிடக்கும் செவ்விய வழியை அறிந்து செல்லுங்

கள். நீர்த் தடாகம்போன்ற அகன்ற படத்தினையும், சாய்ந்து விழுந்து கிடக்கின்ற மரத்தைப்போன்ற பருத்த உடலினையும், அழகிய கண்ணையும், வலிமிகுந்த சினமுள்ள களிற்றுயானையை விழுங்கி அடக்கக்கூடிய பேராற்றலும் உடைய பெரும்பாம்பு வழியில் குறுக்கிட்டுக் கிடக்கும்; குறிக்கொண்டு நோக்கிப் பார்த்து அகலவிலகிச் செல்லுங்கள்.

நெடுந்தொலைவரை பரவிச்சென்று மணக்கக்கூடிய நீளமான காம்புள்ள பூக்கள் உண்டு; தின்றவர்களை மறந்தும் உயிர்வாழ விடாமல் கொல்லக்கூடிய பழங்கள் பழுக்கின்ற பெரிய மரக் கூட்டங்கள் உண்டு. அவற்றின் பயனை விரும்பி முறைதவறி ஒருவரும் அணுகுவதில்லை. இருமருங்கிலும் உள்ள இத்தகைய இடங்களைக் கருத்துடன் நோக்கிக் குறிப்பால் அறிந்து அவற்றின் பக்கத்தில் அணுகாமல் செல்லுங்கள். அதற்கப்பால் முற்றிய கொம்புகள் உள்ள ஆலமரங்கள் பழுத்து நிற்கின்றன. அவற்றில் வந்து சாய்ந்து பழந்தின்னும் பறவைகளின் ஆரவாரம் பற்பல வாத்திய முழக்கம்போல மிகுந்திருக்கும். அவ்விடத்திலிருந்து பார்த்தால் பல நாடுகளையும் கண்டு களிக்கலாம். அந்த உயரமான அகன்ற இடத்தில் மெல்லமெல்ல நடந்து செல்லுங்கள். அதற்கப்பால் நெருங்கிய மரங்களும் அடர்ந்த நிழலும் உள்ள குறுங்காடு உண்டு. வானவெளியில் திரியும கதிரோனின் வெயில் நுழையாத உச்சி; அகன்ற இடம உள்ள மலை. திசை தெரியாமல் மயக்கக்கூடிய இரவுக் காலத்திலும் வேட்டையாடுவதற்கு விருப்பங்கொண்டு விலங்கினங்களைத் தேடி முறியாத வில்லைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு திரிகின்ற குறவரும் வழி தெரியாமல் மயங்கக்கூடிய குன்றத்தை அடைவீராயின், அதற்குமேல் செல்லவிரும்பாமல் அகன்ற பாறையில் இருந்துகொண்டு எதிரொலி முழங்கும்படி நும்முடைய வாத்தியங்களை முழக்குங்கள். இனிய ஓசையுடன் அருவி விழுந்தொலிக்கும் வளம் நிரம்பிய உச்சிமலையில் காட்டைக் காத்துத் தங்கியிருக்கின்ற கானவர் உளர்.

நிலைக்கும் நீர்த்துறையிலிருந்து வழுவித் தண்ணீர் வெள்ளத்திலே போவோரின் கூக்குரலைக் கேட்டு விரைந்துவந்து அவரைக் கரையேற்றுபவர்போல் அவ்வளவு விரைவாக வந்து திசைமயங்கிய கலக்கம் நீங்கச்செய்து உண்பதற்கு இனிய பழமும், அணிவதற்கு இனிய பூக்களும் தந்து உங்களை மகிழ்விப்பார்கள். பின்பு இடையூறு நிரம்பிய வழியில் அக்கானவர் முற்பட்டுச் சென்று வழிகாட்ட நீங்கள் அவரைத் தொடர்ந்து மகிழ்ந்து செல்வீர்கள். அதற்குமேல் திசைமயக்கம் அறிந்துகூறும் அறிஞர் கூறிய வழியைத் தொடர்ந்து, புதிதாக வந்தவர் கண்ணால் நோக்கினாலும் தலையை நடுங்கச்செய்யக்கூடிய நோய்மிக்க பக்க மலையினிடத்துப் பூக்கள் பரவிக் கிடக்கின்ற பல வரிகளையுடையவாகிய நிழலிலே இளைப்பாறும் பொருட்டு இருப்பின், பலவகையாக எழுகின்ற ஆரவாரமான ஓசையைக் கேட்பீர்கள்.

மலையிலிருந்து எழும் பலவகை முழக்கம்:—முசுக்கலை என்ற ஆண் குரங்கினாலே தோண்டப்பட்ட பெரிய பலாப் பழங்கள் பிளவுபட்டுத் தேன் மிகுந்து ஊறுதலினாலே அதன் நறுமணம் மலைமுழுதுங் கமழுகின்ற திசைகள் தோறும் அருவிப்பயனை நுகர்கின்ற வானர மகளிர்கள் அருவிவந்து விழுகின்ற விசையைத் தடைசெய்யாது ஏற்றுக்கொண்டு கையால் எற்றிஎற்றிக் குடைந்து ஆடுந் தோறும் இசையொலியை ஆராய்ந்து பழகிய உங்கள் வாத்தியங்களைப்போல் முழங்குகின்ற முழக்கமும், மலையின்மேலிட்ட பரணிலிருக்கின்ற கானவர், தினைப்புனத்தை அழித்துத் தின்றுகொண்டு அலைவதும், விளங்குகின்ற ஏந்திய கொம்புகள் உடையதும், இனத்திற் பிரிந்து திரிவதுமாகிய யானையைப் பற்றுதற்கு விரும்பி வளைத்துக் கொண்டு ஆரவாரிக்கின்ற ஆரவாரமும், நீண்ட குகைக்குள்ளிருந்து முள்ளம்பன்றி தன் கூரிய முட்களினாலே எய்து துன்புறுத்தப்பட்ட கானவரின் அழுகை ஒலியும், தங்கள் காதற் கொழுநரின் மார்பில் வரிப்புலி பாய்ந்ததனால் உண்டாகிய நெடிய பிளவுபட்ட சிறந்த புண்ணை

ஆற்றும்பொருட்டுக் கருமணல் ஒழுங்குபோன்ற கூந்தலையுடைய கொடிச்சியர் பாடுகின்ற பாடல்களின் ஒலியும், முதன்முதலிற் பூத்த பொன்னிறக் கொத்துக்களையுடைய வேங்கைப்பூவைக் கொய்து சூடும்பொருட்டு மகளிர் 'புலிபுலி' என்று ஆரவாரிக்கின்ற மகிழ்வுமிக்க முழக்கமும், கன்று ஈனும் பருவம் உள்ளதும மெல்லிய தலையை உடையதுமாகிய இளமையான பிடியானையை வலிமைக்குப் பேரெல்லையாக இலங்கும் அதன் கணவனாகிய களிற்றுயானை கவழ உணவு தேடிக்கொடுத்துக் காவல் செய்து கொண்டு பக்கத்திலுள்ள இடையூறுகளை நோக்காமல் போகும்போது அதனை ஒளித்திருந்து கண்ட ஒள்ளிய நிறமுள்ள வலிய புலி பாய்ந்து வீழ்த்த அதனைக் கண்டு கலங்கிய களிற்றுயானை தன் இனத்துடன் கூடி நெடிய மலையிடம் முழுதுங் கேட்கும்படி கூப்பிடுகின்ற இடிமுழக்கம் போன்ற ஓசையும், தன் வயிற்றைப் பற்றிக்கொள்ளக் கல்லாத தனது குட்டியைக் கையால் தழுவிக்கொள்ள மறந்த கரிய விரல்களையுடைய மந்தி எடுக்கமுடியாத ஆழமான மலைப் பிளவுக்குள்ளே வீழ்ந்து இறந்த தன் குட்டியின் பொருட்டு, தளிரைத் தின்று பேணிய உடல்வளம் நிரம்பிய தன் இனத்துடனே கூடித் துன்பப்படுகின்ற விலக்கமுடியாத ஆரவாரமும், முசுக்கலைக் குரங்குகள் ஏறமுடியாமல் ஓய்ந்து செயலற்ற அவ்வளவு உயரமுள்ளதும், பார்ப்பதற்கு இனிய தோற்றமுள்ளதுமாகிய நெடிய மலையினிடத்து நிலைத்து நிற்கும்படியாக அமைந்த கண்ணேணி வழியாக ஏறிச்சென்று மிகுந்த பயனுண்டாகும்படி ஈக்கள் தொகுத்து வைத்திருக்கின்ற தேன்கூடுகளை அழித்துக் கொண்ட கொள்ளையால் உண்டாகிய ஆரவாரமும், திருந்திய வேலுடைய அண்ணலாகிய நன்னனுக்குப் புதுப் பொருளாகக் கொடுப்பதற்கு உரிய மிகுந்த பொருள்கள் அமைந்திருக்கின்ற குறுநில மன்னருடைய அரிய அரணங்களை அழித்த கானவர்களுடைய மகிழ்ச்சியினாலாகிய ஆரவாரமும், கள்ளினைக் காலையிலே பருகிய குறவர்கள் மான்தோல் போர்த்த சிறுபறை முழங்க வானமளாவிய மலையினுச்சியில் பெண்டிருடன் சேர்ந்து ஆடு

கின்ற குரவைக்கூத்தின் ஆரவாரமும், நல்ல அழகிய நெடியதேர்கள் வழியில் ஓடிவரும்போது உண்டாகின்ற ஓசையைப்போல ஒலித்துக்கொண்டு கல்லின்மேல் ஓடிவருகின்ற பல ஆற்றுவெள்ளம் முழைஞ்சுகளிலே வீழ்ந்து மாறாமல் ஒலிக்கும் ஓசையும், பெரிய நீர்ச் சுழியிலே அகப்பட்டுக் களைத்த அஞ்சாத யானையின் வலிய சீற்றத்தைத் தணித்துப் பெரிய கம்பங்களிலே பிணிக்கும்பொருட்டு விரவிய சொற்களை அதற்குப் பயிற்றுவிக்கின்ற யானைப்பாகரின் ஓசையும், ஒலிக்கின்ற மூங்கிலாற் செய்யப்பட்ட தட்டைப்பறையை அடித்து ஒலியுண்டாக்கித் தினைப்புனங்கள்தோறும் கிளியை ஓட்டுகின்ற பெண்கள் கூப்பிடுதலினால் உண்டாகிய ஆரவாரமும், நிரையிலிருந்து பிரிந்துவந்த பருத்து அசைகின்ற இமில் உள்ள காளையும், மலையினிடத்திலிருந்து வந்த மரையானின் இனத்திலுள்ள விரைந்த ஏறும், குறிஞ்சிநிலத்துக் குறவர்களும், முல்லைநிலத்துப் பொதுவர்களும் வெற்றி குறித்து ஒன்றுதிரண்டு ஆரவாரிக்கும்படி ஒன்றை ஒன்று முட்டிப் பாய்ந்து பொருகின்றதனால் உண்டாகின்ற ஆரவாரமும், வளவிய இலைகளையுடைய முல்லைப் புதர்களும், குறிஞ்சிப் புதர்களும் சிதையும்படி மிதித்து உழக்கி எருமைக்கடாக்கள் பொருகின்ற ஆரவாரமும், வளப்பமாகக் காய்த்து முற்றிய பலாப்பழங்களிலிருந்து எடுத்து உண்டு மிகுந்த சுளைகளை வட்டமாகத் திரட்டிப் போட்டுக் கொட்டையெடுப்பதற்காகக் கன்றுகளைப் பிணையலாகப் பிணைத்துக் காந்தள்மடலால் அடித்து ஓட்டிப் பிணையல் துவைக்கும் இளைஞருடைய ஓசையும், முகிலின் கூட்டம் தவழுவதுபோல் காணப்படுங் கொட்டில்கள்தோறும் மூங்கிலையொத்துப் பருத்த கருப்பங் கழிகளை நெரிய உடைத்துச் சாறுபிழியும் கரும்பாலையின் ஓசையும், உலக்கையினால் தினையைக் குற்றுகின்ற மகளிர்கள் பாடுகின்ற இசைநலங் கனிந்த வள்ளைப்பாட்டின் ஓசையும், சேம்பு, மஞ்சள் இவற்றின் கிழங்குகளைப் பன்றியினங்கள் அகழ்ந்து சிதையாதபடி காக்கின்ற குறவர்கள் முழக்குகின்ற பறையின் ஓசையும், இவற்றால் உண்டாகும்

எதிரொலியும் ஆகிய இவ்வோசைகளெல்லாம் ஒருங்கு கூடித் திரண்டு தாழ்வரையிலும் உச்சிமலையிலுமுள்ள எல்லா முழக்கங்களுடனும் கூடியதனால் மலைகளாகிய யானைகளிடத்திலிருந்து பிறந்த—எண்ணமுடியாத—எண்ணிக்கையைக்கடந்த மதநீராகிய ஓசை எல்லாத் திசைகளிலுஞ் சென்று முழங்கக் கேட்பீர்கள்.

மலையூர் :— பலவகை நிறமுள்ள மலர்மாலைகளை அணிந்த ஆடல்மகளிர்கள் ஆட, முழவுகண்ணுறங்காத அகன்ற பேரூரில் நிகழுந் திருவிழாவினையொத்து அவனுடைய அகன்ற மலையூர் சிறப்புற்று விளங்கும். காணவேண்டிய காட்சிகளைக் கண்ணாரக்கண்டும், கேட்கவேண்டியவற்றைச் செவியாரக் கேட்டும், உண்டற்கு இனியவற்றை வயிறார உண்டும் இன்னும் நமக்கு இந்நுகர்ச்சி உண்டாவதாக என விரும்பிப் பழைய உறவினர்போன்ற முறைகள் உடையவராய்க் களைப்பு நீங்க அங்கே சிலநாட்கள் தங்குங்கள். பின்பு, பலவகை மாட்சிமையுடைய போர்த்துறைகளிலே மேம்பட்டு நடத்தலினால் உலகம் புகழும் சிறப்புப் பெற்றவனும், திருமகள் தங்கிய மார்பினை உடையவனுமாகிய நன்னனுடைய மலையைக் காண்பீர்கள். இடிக்கூட்டங்கள் முழங்குகின்ற அந்த நன்னனது மலை உங்களுக்குப் பிற்படும்படியாக முயன்று வியப்புமிக்க இனிய யாழையுடைய விறலியர்கள் நறுமணங் கமழும் பசுமையான பக்கமலையில் குறிஞ்சிப் பண்ணைப்பாட நீங்களும் ஆங்கே உறையுந் தெய்வங்களைக் கையாலே தொழுது வாழ்த்திக்கொண்டு செல்லுங்கள். வில்லினால் தெறித்த பஞ்சு பொங்கிப் பரவுவதுபோல கருக்கொள்ளாத வெள்ளை மேகநிரைகள் தவழும் பெரிய மலையினிடத்தில் கையினால் எட்டிப் பிடிக்கும்படியாகத் தணிந்து தவழும் கார்மேகங்கள் தண்ணீரை வலிய மேலே இறைப்பதுபோல திவலைகளைத் தூவும்; அப்பொழுது திசைமயக்கம் ஏற்படும்; ஆதலால் நீங்கள் உங்களுடைய வாத்தியங்கள் நனையாதபடி கிணறு போன்றிருக்கின்ற மலைக்குகைக்குட் புகுந்து தங்குங்கள். பெரியகல்லின் திரண்ட

இடத்தில் முதிர்ந்து நிற்கும் மலைப்பக்கம் அணுகுவீர்கள். நின்று பார்த்தாலும் கண்ணின் ஒளியையும் மனத்தையும் கவரக்கூடிய மலைப்பாங்கான இடங்களில் மிக்க துன்பந் தருங் குழிந்த கிடங்குகள் உண்டு. உங்கள் மத்தளங் களைக் காவெட்டுப் போட்டிருக்குந் தடியை ஊன்று கோலாகக் கையிற்கொண்டு ஊன்றிப்பார்த்து வழுக்கிக் குழிகளில் விழாமல் மெல்ல மெல்லச் செல்லுங்கள். குளி ரின் கொடுமை தாக்காதபடி கடுவெயில் வீசும் இடங்கள் உண்டு. அங்கே பாறையின்மேல் உலைமுகத்திற் காய்ந்த வேல்போன்ற கூரிய வெவ்விய கற்கள் பரவிக் கிடக்கும். அவ்வழி மிகவுந் துன்பந் தரக்கூடியதாக இருக்கும். அவ் விடத்தில் நீங்கள் வெயில்தணிந்த இளநேரத்தில் கடந்து செல்லுங்கள். மிக உயர்ந்தனவும் முகிலினம்போன்ற தோற்றம் உடையனவுமாகிய யானைப் படைகளையுடைய அரணங்கள் பல அவ் வழிப்பக்கம் உண்டு. புகழ் எங்கும் பரவும்படியாகத் திரண்டு குழுமிய நன்னனுடைய சுற் றத்தாரும் அங்கே தங்கியிருப்பார்கள். அவ்வரண் பகை யரசனைத் தளரச்செய்யும் ஆற்றலுடையது. அவ் வரணின் ஓரங்களில் கொடிகள் பின்னிவைத்ததுபோலப் பிணங்கி அடர்ந்து அடைத்திருக்கும். நுழைந்து செல்லும்படி யான சிறியவழிகள் பல உண்டு. முன்னே செல்பவன் தன்னுடைய முகத்தில் தட்டாதபடி இழுத்துவிட்ட கடிய விசையுடனே வந்து தாக்குந் திரண்டகோலால் யாழின் பத்தரும், முழவின்கண்ணும் கெட்டுப்போகாதபடி கருத் தாக நோக்கி ஒருவர் கையை யொருவர் பற்றிய தொடர்ச் சியை விடாமல் மெல்ல மெல்லச் செல்லுங்கள்.

காடும், நடுகற்களும், நடுகல்லிற்குச் செய்யும் வணக்க மும்:—யானைகள் ஒன்றோடொன்று தாக்கிப் போர்செய் வதுபோன்ற தோற்றமுடைய பெரிய துறுகற்கள் நெருங்கி யிருக்கின்ற காடுகள் பல உண்டு. அங்கே மழை செறிப் பாகப் பெய்துகொண்டிருக்கும். பகைவருடன் போர் செய்யும்போது தமது படைகள் தளரும் நிலையைக்கண்டு பகைவர் வெற்றி கிடைக்குமென்று ஆரவாரித்தனர்.

அதனைக்கண்டு பொறாத நாணம்மிக்க மறவர்கள் நம் உயிரைக் கொடுப்பதற்கு இதுவே வாய்ப்பான இடமென்று நினைத்துப் போர்செய்து இறந்து வீழ்ந்தனர். அவர்களுடைய பெயரும் பீடும் எழுதி நட்டகற்கள் ஆங்காங்கே முதுகிட்ட வீரர்களை ஏசுவனபோல நிற்கின்ற காட்டில் பல கிளைகளாகப் பிரிந்து செல்லுகின்ற வழிகள் எண்ணிக்கை மிகும்படி உள்ளன. அவ்வீரக் கற்களிலே நிற்குந் தெய்வங்கள் மகிழும்படியாக, தொன்றுதொட்டு நடுகல் வீரர்க்கு நீங்கள் பாடுகின்ற முறைமைப்படி இன்பம் மிக்க தாளத்துடன்கூடிய நும் பாடல்களைப்பாடி யாழினையும் வாசித்து விரைந்து செல்லுங்கள். தொன்றுதொட்டு நலம் பயவாமல் கேடே பயந்துகொண்டிருக்கின்ற தீய வழிகளிற் சென்று திகைத்து மீள்வீராயின், நுமக்குப் பின்பு வரும் புதியவரும் அவ்வாறு சென்று துன்புற்று மீளாதபடி கவர்த்த கிளைவழிகளைக் கையால் துடைத்து ஊகம்புல்லை முடிந்து அடையாளமிட்டு வைத்துச் செல்லுங்கள். அதற்கு அப்பால் மராமரக் காடுகள் உண்டு. அம்மரங்களின் அடியில் பொருதுவீழ்ந்த பொருநர்களின் பீடும் பெயரும் எழுதிய கற்கள் நட்டப்பட்டிருத்தலைக் காண்பீர்கள். அக்காடு தன் தெய்வத்தன்மையாலே மற்றைக் காடுகளைப் பழிப்பதுபோன்றிருக்கும்.

பகைவரைப் பணியச்செய்யும் ஆற்றல்:— அக்காட்டினுள்ள பலவழிகளில் நன்னனுடன் பொருந்தாது, அவனுடைய ஏவல்களையுங் கேளாது போகிய பகைவர்கள் இருக்கும் அருநிலங்கள் மிகப்பலவுள. அவைகள் ஊரிலிருந்து நினைத்தாலும் நடுங்கச்செய்யும். நீங்கள் அவ்வழியாகச் செல்லுங்கள்; அஞ்சவேண்டுவதில்லை. பரிசிலர்க்குத் தேர் முதலிய பொருள்களைக் கொடுத்துக்கொண்டேயிருத்தலினால் எப்பொழுதும் கவிழ்ந்து காணப்படுகின்ற கையுடையோனும், தனக்கென்று பொருள்களைப் பேணி வைத்துக்கொள்ளாதவனுமாகிய நன்னனை நினைந்து செல்லுகின்றேமென்று கூறுவீராயின், நம்போன்ற பரிசிலர்க்கு அவ்வூர்கள், எல்லா ஊர்களினும் மேலாகச் சிறந்த நல்

லொழுக்கம் உடைய நன்னுடைய பழைய ஊர்களைப் போன்று பயன் தரும். ஆதலால் இளைத்த இடத்தில் தங்கி இளைப்பாறி அஞ்சாது செல்லுங்கள்.

விலங்குகள் திரியும் காடு :—அதற்கு அப்பால், தன்னொடு இணைந்த தன் அருமைப் பிணைமானைப் புலிபாய்ந்து வீழ்த்திவிட நடுங்கிப்போய் நின்று கலைமான் கூவுகின்ற காடுகள் உண்டு. அக்காட்டை முறையாகக் கடந்து செல்லுங்கள். பின்பு, வில்லின் நாணொலிக்கு அஞ்சிச் சிவந்த கண்களுடைய மரையாவின் ஏறுகள் துள்ளிக் குதித்து ஓடும்.

முல்லை நிலத்து விருந்து :—நறுமணம் மிக்க கொடிகளுடைய குறுங்காட்டில், வேற்றுப் புலத்திற்சென்று காளைகளுடன் மேய்ந்துவந்த பசுவினங்களிற் கறந்த பாலைக், கோவலர்குலத்து நங்கையர்களால் வார்க்கப்பெற்று உண்டு மகிழ்வீர்கள். பரிசிற் பயன்பெற நினைத்து ஊரினின்று புறப்பட்டு வந்த வருத்தமெல்லாம் நீங்கப் புதிய தன்மையுடையவராய் விருந்தினராகுவீர். பலவகைப் பண்டங்களை விற்று அதனால் பலரிடமிருந்து பெற்ற பலவகையான நெல்லிலிருந்து எடுத்த பல நிறமுள்ள அரிசியைப் போன்று பல நிறமுள்ள கிடாய்களுடனே விரவி நிற்கின்ற செம்மறியாட்டுத் திரளும், வெள்ளாட்டுத் திரளும் குழுமிக் கடல்போல் ஒலிக்கின்ற கல்லென்ற ஆரவாரமுள்ள காட்டின்வழி இரவிற் செல்லுவீராயின் பாலும் பாற்சோறும் நமக்கென்று ஆக்காமல் தமக்கென்று ஆக்கி வைத்தவற்றைத் தரப்பெற்று உண்டு மகிழ்ச்சியடைவீர்கள். மெல்லிய துய் மயிர்களை உள்ளே அமைத்துச், சேணமிட்ட படுக்கையைப்போல ஆட்டுத்தோலினாற் செய்யப்பட்டு வாரால் தைத்து ஒழுங்குபடுத்திய படுக்கையிலே கொடிய விலங்குகள் வராதபடி பக்கத்தில் கோவலர் வளர்த்துத்தரும் தீயின் வெளிச்சத்திலே தங்கி இரவுப் பொழுதைக் கழித்துப் பின்பு அப்பாலே செல்லுங்கள்.

வேட்டுவரின் உதவி :—கூப்பிடு தொலைக்கு அப்பால் நிற்பவரையும் கூப்பிடக்கூடிய வலியவராய் வில்லும் அம்

பும் கைக்கொண்டு நின்று காடுகளைக் காக்கும் வேட்டுவர்களைக் காணின் அவர்களிடம் தன்னை வணங்காத பகைவரை அழித்த ஆட்சித்திறமுடையவனும், வெற்றிக் கொடியுடையவளின் கணவனுமாகிய நன்னனைக் காணச் செல்கின்றோமென்று கூறினால் தசைகளையும் கிழங்குகளையும் கொண்டுவந்து மிகுதியாக வற்புறுத்தி உண்ணச் செய்து பாதுகாப்பவரேயன்றி உங்களை வருத்துவோர் ஒருவரும் இல்லை. அவர் தரும் உணவை உண்டு அவர் காட்டிய வழியை அறிந்துகொண்டு அவ்வழியே செல்லுங்கள்.

வழியின் இயல்பும் உணவும்:—தேன் துளிக்கும்படி பூத்திருக்கும் மராஅம் பூவின் கொத்துக்களையும், யானையால் முறிக்கப்பட்டுப் பின்பு தளிர்த்த ஒளி பொருந்திய தளிர்களையுடைய யாமரத்தினது பூக்களையும், தளிர்களையும் அமைத்து வாடிய மரலினது நாரினால் மாலை கட்டி அழகாக அணிந்துகொள்ளுங்கள். பருக்கைக் கற்கள் பரவிக் கிடக்கும் மேட்டு நிலத்திலுள்ள வெடிப்புக்கள் மறையும்படி மழைபெய்து வழிகள் குளிர்ச்சியடைந்திருக்கும். அவ்விடத்தில் தண்ணீர் பருகிக் குளித்துச், செல்லும் வழிக்கும் வேண்டிய அளவு முகந்துகொண்டு செல்லுங்கள். வேங்கைப்பூவின் நிறத்தைப்போன்ற அவரை விதைகளையும், மூங்கிலரிசியையும், மேட்டு நிலத்தில் விளைந்த நெல்லரிசியையும், புளிக்கரைத்த உலையிலே பெய்து ஆக்கிய புளியங்கூழினைக் கழிகள் வைத்துக்கட்டிப் புல் வேய்ந்த குடிசையிலிருந்து வாழும் குடிகள்தோறும் பெற்று உண்டு இரவில் அங்கே தங்குவீர்கள்! இளைப்பாறி அங்கே சில நாட்கள் தங்கினால் பொன்னைத் துணித்து ஆக்கினாற் போன்ற அரிசியைத் தீட்டி ஆக்கப்பெற்ற சோற்றுத் திரளை நெய்யை உள்ளீடாக இட்டு உண்ணும்படி மிகுதியாகப் பெறுவீர்கள். கருப்புக்கட்டியின் தெள்ளிய பொடியைப்போன்று இடித்து ஆக்கப்பட்டதும், வேறு பொருளை நுகரவிடாத சுவை தருவதுமாகிய தினைமாவினையும் பெறுவீர்கள். காய்ந்த விறகுகளினால் மூட்டப்பட்ட

தீயின் வெப்பத்தினால் பனியின் குளிர்ச்சி நீங்க இனிதாக உறங்கி வைகறைப்பொழுதில் பறவையின் குரல்கேட்டு எழுந்து புறப்படுங்கள்.

தண்பணை நாடு :—அதற்கப்பால், புல்லிய தார்களையுடைய காஞ்சி மரமும், தண்ணீரால் மோதப்படுகின்ற அறுகம் புற்களும் உள்ள மெல்லிய நிலங்களும், யாழினது பலவகைப் பண்ணைப் பெயர்த்து வாசிப்பதுபோன்று வண்டினம் முரலுகின்ற சோலைகளும், தவமுனிவர் வாழும் பள்ளிகளும் உடைய மருதநிலம் மிகுந்த நாடாகிய தண்பணை நாடு உண்டு. அங்கே பல ஊர்களுண்டு. நீவிர் அவ்விடத்திலே ஒருநாள் தங்கியிருந்து செல்வீராயினும், பல நாள் நிலையாகத் தங்குவீராயினும், யாழின் இனிய பண்களைப் பல்வகையாகப் பெயர்த்து இசைப்பதனால் உண்டாகும் பல வேறுவகை ஓசையாலாகிய செவியின்பம் போல நாவுக்கு இன்பந்தரும் அளவில்லாத வகையான சுவைப் பண்டங்களைப் பெற்று மகிழ்வீர்கள். பண் ஒன்றை ஒன்று ஒவ்வாது இனிதாக இருப்பதுபோல நீவிர் நுகரும் பொருள்களும் ஒன்றையொன்று ஒவ்வாத இனிமை உடையனவாக இருக்கும்.

*கண்பங் கோரைகள் மலிந்த நீர்ப்பொய்கைகளில் பூக்கள் சிதைந்து கமழும்படி வலைவீசித் துழாவி ஆராய்ந்து பிடித்துக் கொண்டுவந்து வலைஞர்கள் தந்த பருத்த கழுத்துடைய வாளைமீன் துண்டுகளையும், ஓரிடத்தில் நிலையாக இருந்து நெடுங் கயிறுகட்டிய தூண்டிலிட்டுப் பற்றப்பட்டதும், சிவந்த கண்கள் உடையதும் பிடியானையின் கைபோன்று பருத்ததுமாகிய வரால் மீன்களின் துடியின் கண்களையொத்த கொழுமையான துண்டுகளையும் கலந்து தந்து கள்ளின் தெளிவையும் தரப்பெறுவீர்கள். அவ்வாறு தருபவர், கள் விற்பவராகிய வலையருடைய மகளிர்; அவர்கள் பகன்றைப்பூவைச் சூடியிருப்பார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு மீன் துண்டங்களுடன் உமக்கு வார்க்குங் கள்ளுக்குப் பதிலாக உழவர்கள் தங்கள் நெற்களத்திலிருந்து

---

* கண்பங்கோரை - சம்பங்கோரை.

நெல்லை முகந்து கொடுப்பார்கள். அந்நெற்களங்கள் நண்டுகள் உலாவித் திரியும் வயலின் பக்கத்து மேட்டு நிலத்திலே அமைந்திருக்கும். மலைபோல அடைந்திருக்கிறன் நெற்போர்களைப் பிரித்துத்தள்ளிக் கடாவிட்டுத் துவைத்து நெல்லை அளந்து குவிப்பார்கள். அத்தகைய களங்களிலே தான் களிப்பு மிகுதியால் பானையோடு அலம்பி அசைகின்ற பசுமையான முளைகளாலாக்கின கள்ளின் தெளிவை ஞாயிறு இளங்கதிர் வீசுகின்ற காலைப் பொழுதிலேயே மேற்கூறியவாறு மீன்துண்டங்களுடன் வார்க்கப்பெறுவீர்கள். வண்டு மொய்க்கும்படி கமழ்ந்து தேன் துளிக்கின்ற பூங்கண்ணி யணிந்த திண்ணிய தேருடைய நன்னனுக்கும் உணவாதற்குப் பொருந்துமென்று கண்டோர் வியக்கும்படி முள்ளைக் கழித்து அரிந்த கொழுப்புமிக்க வெண்மையான தசைத்துண்டங்களையிட்ட வெள்ளிய சோற்றை நும் சுற்றத்துடன் உண்டு எருதுகளை ஓட்டுகின்ற உழவரின் ஓசையுடன் இசைந்து ஒலிக்கும்படி நுமது யாழால் மருதப்பண்ணை இசைத்துச் செல்லுங்கள்.

நெற்கதிர் அறுப்பவர்களின் மத்தள முழக்கத்தைக் கேட்டுத் தன் இனத்திலிருந்து பிரிந்து கனைத்துக்கொண்டு பாயவரும் எருமைக்கடாக்களுக்குத் தப்பி விலகி நும்மைப் பேணிக்கொள்ளுங்கள்.

நன்னனுடைய சேயாறு:—வேட்கோவன் வனைகின்ற கலத்துடன் சுழற்றிவிட்ட திரிகை சுழலுவதுபோல குமிழிகள் சுழல விரைந்து வாய்க்காலிடந்தோறும் ஒழிவின்றி ஓடுகின்ற கண்ணுக்கினிய சேயாற்றைக் காண்பீர்கள். காண்போர் விரும்பும் அழகுமிக்கது அந்த ஆறு. கண்ணுக்கு இனிய புதுப்பொருள்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்ற அந்த ஆற்றின் ஒரு பக்கத்துக் கரையை நுமக்கு வழியாகக்கொண்டு செல்லுங்கள்.

மூதூர் மாலை:—(பழைய ஊரின் இயல்பு) அதற்கு அப்பால் பலவகை வண்டினங்கள் முரலுகின்ற குளிர்ந்த பொழில்கள் உண்டு. உயர்ந்து ஓங்கிய பெரிய மதில்கள்

உண்டு. கடலெனக் காரென முழங்கும் ஆரவாரமுண்டு. திருவிழாவினைப்போன்ற கூட்டங்கள் உண்டு. சிறந்த கடைத்தெருக்கள் உண்டு. பல கிளையாகப் பிரிந்து செல்லும் குறுந்தெருக்கள் உண்டு. ஊர்விட்டுப் பெயராத பழங்குடிமக்கள் உண்டு. அவர்களிடம் அன்பு உண்டு. அருள் உண்டு. அமைதியுண்டு. மலையென மழையென ஓங்கிய மாடங்கள் உண்டு. பொற்குவியல் உண்டு. பொருட்குவியல் உண்டு. அவ்வூர் மிகவும் பழமையானது. தொன்மையான வெற்றிகள் உடையது. பகைவர் தலையைப் பருந்து குத்தும்படி வெட்டி வீழ்த்தும் வாள்மறவர்கள் அரண்மனைவாயிலைக் காத்து நிற்பார்கள். கரிய காம்புள்ள பெரிய வேல்களை வாசலிற் சாத்தியிருப்பார்கள். நீங்கள் ஐயப்படாது அவ்வாசலிற் புகுந்து செல்லுங்கள். உங்களைக் கண்டு எல்லோரும் இரக்கங்கொள்வர். ' 'மன்றத்திலே தங்குவோர், செய்மையிலிருந்து பரிசு பெற வந்தவர், வெற்றிப்போர் செய்து கொற்றம்பெறும் முருகனைப்போன்ற நன்னனைக் கருதிவந்தவர், மிகவும் பேணுதற்கு உரியவர்,' என்று, கண்டோரெல்லாம் விருப்பத்துடன் நோக்குவர். ஒவ்வொருவரும் விருந்தாக எதிர்கொள்ளுவர்; வழிநடந்துவந்த வருத்தந்தீர மகிழ்வீர்கள்.

அரண்மனைமுற்றம் :—பின்பு பூந்தாது உதிர்ந்து எருவினைப்போன்று பரந்துகிடக்கின்ற அவனது முற்றத்தை அடைவீர்கள். அம்முற்றத்தில் பல்வேறு பொருள்கள் வந்து குவிந்திருக்கக் காண்பீர்கள். தீயினைக் கக்குவது போன்ற பூங்கொத்துக்களையுடைய மராமரத்தின் அடியிலிருந்து கூட்டங்களெல்லாங் கலைந்து ஓடிவிடத் தனியே திகைத்து நின்று அசுப்பட்ட மரையானின் கன்று; யானையின் கொழுமையான கன்று; வளைந்த காலுடையதும் வாய்திறவாததுமாகிய கரடியின்குட்டி; முதுகுப்பக்கத்தில் முடங்கி மேல்நோக்கியிருக்கும் வளைந்த கால்களையுடையதும் விரைந்து ஓடும் இயல்பு உடையதுமாகிய எண்கால் வருடை; வலிய தலையுள்ள பெரிய கடாய்; பாம்பின் வலிமையை அழித்த சிறு கண்களையுடைய கீரிகள்;

குகைக்குள்ளிருந்து விரைந்துபாய்ந்து புலியாற் கொல்லப்பட்ட மரையானின் கன்று; அரக்கினைப் பரப்பினாற் போன்ற செம்மண்ணிலத்திலுள்ள பருக்கைக் கற்களில் தவழும் வளைந்த காலுள்ள ஆண் உடும்பு; மலையின் பக்கங்களில் பொலிவுமுதிர ஆடுகின்ற கண்ணமைந்த தோகையுள்ள மயில்கள்; பேடையை விரும்பி இரங்கிக் கூவுகின்ற கானங்கோழிச் சேவல்; மத்தளம்போன்று பருத்த காட்டுப்பலாவின் பழங்கள்; நறுமணமுள்ள வடுக்களையுடைய மாமரத்திலிருந்து கற்கண்டின் கலவைபோன்று சுவைதரும் இயல்பான சாறுமிகும்படி கனிந்து முற்றின அழகிய மாம்பழங்கள்; மழை தூறுதலினாலே கொழுமையாக அடர்ந்து படர்ந்து அரும்புகளுடன் மணக்கின்ற நறைக்கொடி; காவட்டுப் போட்டுக்கொண்டு வந்த நுகம் போன்று திரண்ட நூறைக்கிழங்கு; மரங்களிலிருந்து சிதறி உதிர்த்த பருத்துத் திரண்ட கருப்பூரம்; மிகுந்த விலைபெறும் மாணிக்கம்; நிறமுள்ள புலிகளால் கொல்லப்பட்டு வீழ்ந்த யானைகளின் முத்துவிளைந்த கொம்பின் குவியல்கள்; உடைந்த வளையல்போன்ற வளப்பமான இதழ்களுடைய காந்தட்பூக்கள்; சுரபுன்னை மலர்கள்; திலகமலர்கள்; நறுமணம்மிகுந்த வயிரமான சந்தனக் கட்டைகள்; கரிய மிளகுக்கொடிகளில் விளைந்த பசிய மிளகுக் கொத்துக்கள்; தேனாற் செய்யப்பட்டு மூங்கிற் குழாய்க்குள்ளே பெய்துவைத்துச் சுவைமுதிரச் செய்த கள்ளின் தெளிவு; காட்டிலே மேய்ந்து காட்டிலே நிற்கும் எருமையின் பாலாற்காய்ச்சி ஆக்கி மூங்கிற்குழாயினுள்ளே ஊற்றி வைக்கப்பட்ட இனிய தயிர்; நன்றாக முற்றி நீலநிறம் பரவித் தேனை வெளியே விசையாகத் துளிக்கின்ற தேனடைகள்; விருப்பங்கொண்டு இருகையாலுந் தழுவி எடுத்துக்கொண்ட ஆசினிப் பலாவின் பழங்கள் முதலியனவாகிய மேற்சொல்லப்பட்ட எல்லாப் பொருள்களும் ஒருமிக்கச் சேரப்பெற்று நெருங்கி, குடகமலையிற் பிறந்த குளிர்ந்த பெரிய காவிரியாறானது கடலிற் புகுந்து கலக்கின்ற ஆழமான புகார்த் துறைமுகத்தைப் போல மலைபடு பொருள்களெல்லாம் வந்து கடல்போல

மிகுதியாகத் தங்கியிருக்கின்ற அழகினையுடையது நன்னனுடைய முற்றம். அம்முற்றத்திற் கார்முகிற் கூட்டம் போல யானைகள் முழங்கிக்கொண்டு நிற்கும். பூந்தாதுகள் உதிர்ந்து பரவிக்கிடக்கும்.

விறலியர் கடமை :—அம்முற்றத்தை அடைந்து மழை முழக்கம்போல உங்கள் மத்தளமுழக்கம் முழங்க, மூங்கிலாற் செய்த பெருவங்கியத்தின் கண்கள் ஒலிக்க, யாழிலிருந்து இசைக்கும் மருதப்பண்ணின் ஓசையுடன் ஒன்றாக இணைந்து ஒலிக்கும்படி இனிய குரலுடன் பாடி மெய்ப்பாடுதோன்ற ஆடுகின்றவரும், தலைவனைக் கண்டால் செய்யத்தகுந்த தொழிலை அறிந்தவருமாகிய விறலியர்கள் தொன்றுதொட்டு ஒழுகும் மரபுமுறைமை தவறாது அரிய வலிமையுடைய கடவுளை வாழ்த்தித் தேவபாணியைப்பாடி முடித்தபின்பு, நீவிர் புதிதாகப்பாடும் பாடல்களைப் பாடுங்கள்.

கொடைக்கடனிறுத்த தொல்லோர் :—வேற்படையாளருக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்து, இன்னதைச் செய்வேன் என்று கட்டுறுத்துச் சொல்லிய சூளுரையுந் தப்பாதவாறு செயல்கள் முடித்து நல்ல புகழ்வழியிலே நடந்த சான்றோர்களின் மரபில் தோன்றியவனே !

நீங்கள்பாட அவன் பாராட்டி அவைக்கு அழைத்துச் செல்லல் :—நலந் தீங்குகளை ஆராய்ந்து உணரும் பெரிய வள்ளல்கள் மாய்ந்துபோன இக்காலத்திலே இன்றொடு கழியாது என்றும் நிற்பதாகிய புகழ் நிலைபெறும்படி கொடைத்தொழிலாகிய கடனைச் செய்துமுடித்த தலைவனே ! என்றுகூறி அவனது வெற்றியாலாகிய பல புகழையும், ஐம்பொறிகளைத் தன் வயப்படுத்தின வெற்றியுடன் புகழ்ந்து பாடுங்கள். மேலும் நும் மனத்தில் தோன்றிய ஏனைப் புகழ்களையும் பாடுவதற்கு விடாது, "என்மேல் வைத்த விருப்பந் தூண்ட நீங்கள் வந்ததே போதும் ; உங்கள் வருத்தமும் பெரிது ;" என்று முகமன் கூறுவான் ; பகையைப் பொருது வெல்லும் வயவரொடு

விளங்கித்தோன்றும் அரண்மனை முற்றத்துக்கு உங்களை அழைத்துச் செல்லுவான். கல்லென ஒலிக்கும் ஆரவாரமுடைய சான்றோர் இருக்கும் அவையின்கண் வாய்ப்பான நேரத்தில் நல்ல இடத்தில் இருக்கச்செய்வான்.

நன்னனுடைய உட்கோள் :—உயர்ந்த அரசாட்சியும், நல்ல அமைச்சரும் அகன்ற நாடும்பெற்றிருந்தும் குறுகிய மனப்பான்மையராய் இரப்போருக்கு இல்லையென்று விரித்த கையுடன் தம் பெயரைத் தம்மோடு உடன் கொண்டு இறந்தொழிந்த அரசர், நெடிய மலையிலிருந்து வரும் வெள்ளப்பெருக்கு விரைந்து வருகின்ற கண்ணுக்கு இனிய சேயாற்றிலுள்ள வடுவுள்ள குவியலான மணலின் எண்ணினும் மிகப் பலராவார். அதனால் நமது வாழ்நாள் புகழுடன் கழிவதாக என்று நினைத்து வானவெளியைப் போன்று பரந்த மனப்பான்மையொடு கொடைத் தொழிலை மிகுதியாகச் செய்யும் விருப்பத்துடன், பரிசு பெறுவதற்கு விரும்பிச் சென்ற உங்களைப் பார்க்கிலும் தான் மிகவும் மகிழ்ந்த மனத்துடன் விரும்பி நோக்குவான்.

பரிசில் :—உரத்த ஆடைகளை உடுத்து வெளுத்த உங்கள் இடுப்பில், இழைசென்ற பக்கம் அறியமுடியாதபடி நுண்ணிய நூலால் செய்த தாழ்வில்லாத சிறப்பினையுடைய ஆடைகளை அணியும்படி தரப்பெறுவீர்கள். அங்கே பல நாட்கள் தங்கியிருப்பினும், வெண்ணெல் அரிசியும் தசைத்துண்டங்களும் குறைவின்றிப் பெறுவீர்கள். 'யாங்கள் பழைய ஊருக்குப் போக விரும்புகிறோ,' மென்று அவன் வருந்தாதபடி மெல்லக்கூறி விடுப்பீராயின், உங்கள் தலைவன் தலையில் பொற்றாமரை மலர் அணியப் பெறுவான். விறலியர்களெல்லாம் புகழ் பொருந்திய சிறந்த பொன்னணி அணிந்து திகழ்வார்கள்; நீரோட்டம் போன்று செல்லும் நெடிய தேர்கள்; பகைவரிடம் திறையாகப்பெற்ற பெரிய மலைபோன்ற யானைகள்; மணிகட்டிய காளைகளுடன் கூடிய பெரிய பசுக்களின் கூட்டம்; பொன்னாற் செய்த கலனை அணிந்து விளங்கும் தலையாட்டமுள்ள குதிரைகள்; மண் தின்னும்படியாகக்

கிடந்த பழைய பொருள்களின் குவியல் ஆகிய எல்லா வற்றையும்,

ஈகைமாரி :—இலம்பாடு (வறுமை) உற்ற புலவர் களுக்குப் பொன்னணிகளைச் சொரிந்து கவிழ்ந்த கழல் தொடியணிந்த கையினால் என்றைக்கும் குறைவுவாராதபடி நவிரமலையில் பளீரென்று பெய்கின்ற மழைபோன்ற கொடையாலே முதல் நாளிலேயே பரிசுப்பொருள்கள் தந்து போகச் செய்வான்; மலைகளிலிருந்து விழுகின்ற வெள்ளருவிகள் அவனது வெற்றிக்கொடிகள்போல விளங்கும்படியான பல குன்றுகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற நல்ல நாட்டுக்கு உரிமை உடைய நன்னன், இவ்வாறு உங் களுக்குச் சிறப்புச் செய்வான். 'நீங்களும் சென்று வாருங் கள்; யாங்களும் போகின்றோம்; வாழ்க தமிழ்; வணக்கம்,' என்று கூறி வழிப்படுத்தி விடுகின்றான். அவையோர்களே! மேற்கூறப்பட்ட பொருள்களின் தொகுப்பே மலைபடு கடாம் என்ற பாட்டிலமைந்துள்ளன. நிற்க,

சில ஆராய்ச்சிக் குறிப்பு :—அப்பாடலை ஆராய் வதனால் புலனாகும் பழைய வழக்க ஒழுக்கங்களும், மரபுமுறையும், சொல்லாராய்ச்சி பொருளாராய்ச்சி முதலியனவும் ஒரு பெரிய தனி நூலாக எழுதும் அளவுக்கு விரிந்துள்ளன. அவற்றுள் சிலவற்றை நினைவுறுத்தி இச் சொற்பொழிவினை நிறைவு செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்நூலிற் பாராட்டப் பட்டுள்ள நவிரமலை திருவண்ணாமலைக்கு வடமேற்கிலுள்ளது என்றும், அது இப்பொழுது திரிசூலகிரி, பருவதமலை என்ற பெயரால் வழங்கப் படுகின்றதென்றும், அங்கு இருக்குஞ் சிவபெருமானுக்கு இப்பொழுது காளகண்டேசுவரர் என்று பெயர் வழங்கப்படுகின்றது என்றும், அம்மலையில் ஓடிவருகிற கண்ணுக்கு இனிய "சேயாறு" (சேய்—முருகன்) இப்பொழுது சண்முக நதி என்று வழங்கப்படு கின்றது என்றும் இந்நூற் பதிப்பாசிரியரே குறித் துள்ளனர். இவற்றால் நாம் அறியக்கிடப்பன யாவை? தமிழருடைய பழைய நாகரிகச்சின்னங்கள், பெயர்கள்

முதலியன பிறரால் காலந்தோறும் மாற்றப்பட்டு வந்தன என்று நன்கு தெரிந்து கொள்கிறோம். "சேயாறு" என்பது தமிழ்ப்பெயராக இருப்பது கருதி மனம்பொறாது "சண்முக நதி" என்று மாற்றியும் "நவிரமலை" என்பதும் பழைய தமிழ்ப்பெயராக இருப்பது கருதி அகங்கனன்று, திரிசூலகிரி, பருவதமலை என இரண்டுபெயர்கள் கொடுத்து மாற்றியும், "காரியுண்டிக் கடவுள்" என்ற அருமைத் தமிழ்ப்பெயரைக் "காளகண்டேசுரர்" என்று மாற்றியும், தமக்கு மனம் போனவாறெல்லாம் பிழைபாடுபுரிந்து தமிழ்மொழியையும் பழமையையும் சிதைத்துப் போக்கினர். அந்தோ! இன்னுமிவர் என்னென்ன செய்வாரோ? யாம் அறியோம். நிற்க, அவையேயன்றிப் பிற பெயர்ச்சொற்களை மாற்றியிருக்கும் முறையையும் நோக்கின் தமிழின்பால் அன்னாருக்கு உள்ள வெறுப்பு உணர்ச்சி நன்கு புலப்படத் தடையில்லை. நீர் நிலையின் ஓரங்களில் வளர்வதும் சம்பங்கதிர் போன்று கதிர் நீட்டுவதும் கொங்காணி பின்னுவதற்கு உதவுவதுமாகிய "சம்பு" என்கின்ற கோரையைப் பலரும் இப்பொழுது நன்கு அறிவர். "இது சகரமுதற் சொல்லாயிருக்கின்றதாதலின் இது தமிழ்ச்சொல்லன்று" என்று தமிழர்கள் கருதவுங்கூடும்; ஏனெனின், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்,

> "சகரக் கிளவியும் அவற்றோ ரற்றே
> அ ஐ ஔ எனும் மூன்றலங் கடையே"

என்ற நூற்பாவினால் சகரம் அகரத்துடனும் ஐகாரத்துடனும் ஔகாரத்துடனும் கூடி மொழிக்கு முதலில் வாராது என்று அறிவித்துள்ளனர். அதனை உணர்ந்தோரெல்லாம் இம்மூன்று எழுத்துக்களை முதலிற்கொண்ட சொற்களையெல்லாந் தமிழன்று என்று நினைப்பது இயல்பேயாகும். ஆனால் காலந்தோறும் தமிழிலுள்ள எண்ணிறந்த சொற்கள் திரிக்கப்பட்டுப் பிறமொழியாக்கப்பட்டன என்பதை நாம் நன்கு உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். "கண்பு" என்று "மலைபடுகடாம்" "மதுரைக்காஞ்சி"

"பெரும் பாணாற்றுப்படை" ஆகிய மூன்று நூல்களிலும் வழங்கும்சொல் பின்பு, "சம்பு" என்று மாற்றப்பட்டது. 'ககர சகரங்கட்குப் பொருளொக்கும் வடிவொக்கு,'மென்று சிவஞானமுனிவர் கூறியிருப்பதும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. "கைப்பாணி" என்ற சொல்லைச் "சப்பாணி" என்று ஆக்கியதும் இதே முறையைப் பின்பற்றியென்பது நன்கு விளங்கும். "பாணி" என்பது தாளத்திற்கும் பண்ணுக்கும் உரிய் பெயராக வழங்கிவந்தது என்பது சேனாவரையர் உரையாலும் அறியக்கிடக்கின்றது. ஆகவே "கைப்பாணி" என்பது கையால் பண்ணுக்கு ஏற்பத் தாளமிடுவது என்று பொருள்படும். இவ்வளவு அருமையான தமிழ்ச் சொல்லைச் "சப்பாணி" யாக்கியது எவ்வளவு தீங்கான செயல் என்பதனை நன்கு நினைத்துப்பாருங்கள். நிற்க, "பாணி" என்ற சொல்லும் பண்ணுக்கிசையத் தாளமிடும் கையை யுணர்த்துவதாய்த் தமிழிலிருந்து படைத்துத் திரித்துக் கொள்ளப்பட்ட சொல்லேயாகும். அதுவேயன்றி, "கயம்" என்ற சொல்லும் பிறரால் திரித்துக் கொள்ளப்பட்டது; "கயமுனிக்குழவி" என்று மலைபடுகடாத்தில் யானைக்கன்று குறிக்கப்படுகிறது; "தடவுங் கயவும் நளியும் பெருமை" என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவின்படி "கய" என்ற சொல்லுக்குப் பெருமை என்ற பொருளிருத்தல் உணரப்படும். ஆகவே, "கய" என்ற சொல்லில "அம்" விகுதிசேர்த்து அகரம் குறைத்துக் "கயம்" என்றாக்கி விலங்கினுட் பெரிய யானைக்கும், பெரிய நீர்த்தடாகத்திற்கும் பெயராக வழங்கிவந்தனர். இச்சொல்லை "கஜம்" என்று திரித்து யானையையும், நீர்த்தடாகத்தையும் குறிப்பதாகக் கொண்டு பிற சொல்லென்று கருதும்படி ஆக்கிவிட்டனர். அது நிற்க, இன்று "எள்" என்று வழங்குஞ்சொல் தொல்காப்பியனார் காலத்தில் "எண்" என்று வழங்கப்பட்டது. "எண்ணென் உணவுப் பெயர்," என்று அதை 'ணகார' இறுதியில் வைத்துத் தொல்காப்பியம் புலப்படுத்துகின்றது. மலைபடுகடாத்திலும் எள்ளுக்கு "எண்" என்றே பெயர் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றது; "ஐய கொள ஒழுகின பல்கவர் ஈரெண்" என்று கூறுகின்றனர்.

இம்"மலைபடுகடாம்" என்ற பாடலையும், பத்துப்பாட்டின் தொகுப்பிலுள்ள ஏனைய பாடல்களையும் ஒருமுறை நன்கு கற்று அறிந்த எவரும், "தமிழ்மக்களிடத்தி லிருந்துதான் இசைக்கருவியும், இசையிலக்கணம் முதலிய பண்வளங்களும் பிறந்து பின் உலகமுழுதும் பரவிவிட்டது," என்னும் உண்மையை மறுக்கமாட்டார்கள். "பல்குன்றக் கோட்டம்" என்பது நன்னனுடைய ஆட்சியில் அடங்கியிருந்தது. ஆகவே அக்காலத்திலேயே நாடுகளைக் கோட்டம் முதலிய பிரிவுகள் பிரித்து ஆட்சி செய்யத் தொடங்கிய தமிழரின் அரசியல் அறிவும் நன்கு உணரப்படும். இந்நூலுட் பல உவமைகள் திறமையாகக் கையாளப்படுகின்றன. ஆனால் உருவகம் ஒன்றுதான். அதுவே, "மலைபடு கடாஅம்" என்பது. இவ்வுருவகத்தையும் உவமையினுள் அடக்கிக்கூறுவர் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார். அவ்வுருவகச் சிறப்பினாலேயே இப்பாட்டு "மலைபடு கடாஅம்" என்று பெயர் பெற்றதெனின் இவருடைய திறமையை என்னென்றியம்பமுடியும். அத்தகைய திறமையிருந்தும் உருவகங்களைக் கையாளவில்லை.

உவமையையும், தன்மையணியையும் கையாண்டு நூலியற்றிய இவரது அருமை பாராட்டத்தக்கது. பொருள்களுக்கு இவர் அமைத்து வழங்கக்கூடிய இயற்கையான அடைமொழிகளை நாம் கற்று அப்பொருள்களை நேரிற்கண்டு உணர்ந்து களிப்படைவதற்கே பலயாண்டுகள் செல்லும். ஆனால் பொருள்களை நேரிலுணர்ந்து அத்தகைய இயற்கையியல்பினைத் தாமாக உணர்ந்த இவரது புலமைநிலை மிகவும் பாராட்டக்கூடியது என்பதற்குத் தடையொன்றுமில்லை. பிற்காலத்து நூலியற்றியோரிற் பெரும்பாலோர், தம் நூலிற் கூறப்படும் தலைவன் தலைவியரையும் தம்மாற் பாடப்படும் நாடு வீடு பொருள் முதலிய இயற்கைகளையும் நேரில் பாராதவராய்த் தம் மனத்திற்றோன்றியபடியெல்லாம் பாடி இயற்கையுண்மையில் விளையும் பேரின்பச் சுவையினைக் கெடுத்துப் போயினர். அத்தகைய நூல்களைப் படித்த புன்மை நீங்கி உய்யவேண்டுமெனின்,

இத்தகைய அருமை நூல்களைக் கற்றல் வேண்டும். தமிழன் தனக்கு உரிய நூல்கல்லாது பிறர்க்குரிய நூல்களைக் கற்று ஏமாற்றமடைந்து மயங்கிக் கிடக்கும் நிலை என்றைக்கு மாறுமோ அன்றைக்குத்தான் தமிழனுக்கு நல்வாழ்வின் முதல்நாள் தொடங்குகின்றது. "வறுமையினால் ஒரு தமிழன் கல்லாதிருப்பினும் அதற்கு எல்லோரும் நாணமடைய வேண்டு," மென்ற அறிஞருரையைப் பின்பற்றுவோமாக. தமிழ்க்கல்வி பரவுக. தமிழ் வாழ்க. . இத்துடன் என் சொற்பொழிவு நிறைகிறது. எல்லோருக்கும் நன்றி.

வெண்பா

"தூஉத் தீம்புகை தொல்விசும்பு போர்த்தது கொல்
பாஅய்ப் பகல்செய்வான் பாம்பின்வாய்ப் பட்டான்கொல்
மாஅ மிசையான்கோ னன்ன னறுநுதலார்
மாஅமை யெல்லாம் பசப்பு."

அரிய சொற்பொழிவு நூல்கள்

கலித்தொகைச் சொற்பொழிவுகள் :

மலிவுப் பதிப்பு 2 0 *கலிக்கா* 3 0

குறுந்தொகைச் சொற்பொழிவுகள் :

மலிவுப் பதிப்பு 2 4 *கலிக்கா* 3 0

அகநானூற்றுச் சொற்பொழிவுகள் :

மலிவுப் பதிப்பு 2 0 *கலிக்கா* 3 0

நற்றிணைச் சொற்பொழிவுகள் :

மலிவுப் பதிப்பு 2 4 *கலிக்கா* 3 0

புறநானூற்றுச் சொற்பொழிவுகள் :

மலிவுப் பதிப்பு 3 8 *கலிக்கா* 4 0